

Osman Veliolu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

17.04.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Osman Velioglu

Eserleri:

Ah Hamaylı Ah

Daldın yine deli gönül maziye,
Gitti, gayrı geri gelmez hamaylı.
Kurt acır mı tenha bulsa kuzuya,
Ağlasan da yaşın silmez hamaylı

Toygun olmuş, bakma, başın döndürür,
Uğrun uğrun çerağ kimin yandırır,
Ruhsarına eller bûse kondurur,
Bundan geri seni bilmez hamaylı.

Zülûf üstü taze güller takmaz ki
Mahmaranın uclarını yakmaz ki,
Çeşm-i humar senin için bakmaz ki,
Hayalinde bile kalmaz hamaylı...

Umar saydın, şeyda oldun bilmedi,
Efganına kulak asıp gelmedi,
Düşlerinde vurdun vurdun ölmedi,
Nazargâhan seni almaz hamaylı.

'Hadi gel' der gibi gamzeyi burmaz,
Yırtıpta yakmıştır, resmini sarmaz,
Seni hatırlamaz, kimseye sormaz,
Yazmanı başına çalmaz hamaylı...

Deli gönül, unut onu, arama,
Hiç dokunma kabuk tutmuş yarama,
Beyhudedir, ufukları tarama,
Gece senin, ışık olmaz hamaylı...

Velioğlu, bulunmaz mı menendi,
Encamında, o da çiğ süt emendi,
Kendisini kadim yahşi sanandı,
Sanar mısın bir gün solmaz hamaylı....

Osman Velioğlu

Akrostiş

O bir zamanlardı, yüreğim yanık,
Seni her anışta içim gçerdi.
Manzara değişti, renkler çok donuk,
Atık duygulardan, fikir yeşerdi....

Ne sen eski sensin, ne ben eski ben,
Veda şarkımızı gezdendir rüzgar...
El - etek çekildi o sevgilerden,
Limana uğramaz artık dalgalar...

İstersen gönlünü bulutlara sar,
Oturduğun tahta yıldızlar yağsın.
Göklerde belkide bana da yer var,
Lüzum yok, son perde orda oynansın...

Uyuyan bahtımız artık uyansın...

Osman Velioğlu

Arama Yokum Ben

Birgün çözülecek katı yüreğin,
İçinde bir avuç kül bulacaksın.
Özlemim kalacak ölene değin,
Aynada kendini el bulacaksın.

Beni göreceksin baktığın yerde,
O küller soracak: Ateşim nerde?
Sanma güzelliğın deva her derde,
Saksıda, kurumuş dal bulacaksın.

Yalnızlık dört yandan seni saracak,
İncinen gururlar hesap soracak,
Kaybolan umutlar kalem kıracak,
İnleyen onlarca yıl bulacaksın.

Çizgiler düşünce yanaklarına,
Sözlerim çarpacak kulaklarına,
Adım yapışacak dudaklarına
İsmimi zikreden dil bulacaksın.

Bir engin yüreği sunmuştum sana,
Al dedim. Bu sevda, iç kana kana,
Seni yaşamayı çok gördün bana
Geriye dönsen de çöl bulacaksın.

Bülbüldün, sesine doyamıyordum.
Senden başkasını duyamıyordum.
Sözünü kesmeye kıyamıyordum.
O bağda bir solmuş gül bulacaksın.

Tatlıydın, iyiydin, güzeldin, hoşun.
Bende gördün seni, coştukça coştun.
Kendine vuruldun, kendine koştun.
Bundan böyle, ıssız yol bulacaksın

Sen bu şiiri okuduğında,
Ruhum izleyecek seni, sağında,
Gözlerin gözümü aradığında,
Görebilsen, yalnız sel bulacaksın

Osman Velioğlu

Arzu

Bu gece yaşanmaz alev dudaklım,
Ateşinden uzak, külünden uzak.
Vay benim kadınıml, yayla yanaklım,
Gonca gonca kokan gülünden uzak.

Kadife teninden çıkan buhardan,
Busenle ısınan serin seherden,
Seninle bildiğim yeşil bahardan,
Nemli gözlerinin selinden uzak.

Kolunu boynuma dolayışından,
Saçının yüzümü yalayışından,
Dilinin dilimi bulayışından,
Kavrayıp sardığım belinden uzak.

Ah baygın bakışlım, şimdi nerdesin?
Beni andığında titrer mi sesin,
Eridim, tükendim burda, bilesin,
Elimi okşayan elinden uzak.

Yaşanmaz birtanem, yaşanmaz gülüm,
Bu olsa gerekir yaşarken ölüm,
Asılır suratım, konuşmaz dilim,
Gülerken sunduğun balından uzak...

Arzular kabardı, kıpır kıpırım,
Kalmadı tahammül, bitti sabırım,
Burada yalnız ben ne yaparım?
Yordamından uzak, yolundan uzak.

Osman Velioğlu

Ata Sözü -Girizgah-

.....Yunus Emre'me.....

Sekiz ay sıcağa hasret kalırdık,
Benim geldiğim yer karlıydı oğul.
Neşeyi, kederi özde bulurduk,
Türkülü, ağıtlı, barlıydı oğul.

Bir Keşiş Dağı var, bir Munzur Dağı,
Gümbür gümbür iner koptumu çığı.
Vaskirt'in elması, Cimin'in bağı,
Bahçeler ayvalı, narlıydı oğul.

Yazın aylarında kavurur sıcak,
Karasu açardı bizlere kucak,
Dağa tırmanırken titrerdi bacak,
Zirvede yaylalar zorluydu oğul.

Maden Suyu vardı, bazen giderdik,
Nörkâh'ta kızları seyir ederdik
Mans'ın dağlarında kuzu güderdik,
Kırkların tepesi nurluydu oğul.

Pülk'ten Şepke'ye dek dere boyunca
Yürürdük tor ile bahar ayınca,
Muhkâr'ın arkına bendi koyunca,
Tarlayı sulardım, harlıydı oğul.

Yüreğim anlatıp elim yazıyor,
Ne isyan ediyor ne de kızıyor,
Sanma Velioglu boşa geziyor,
Nereye gittiyse kârlıydı oğul.

Osman Velioglu

Ay Şamarları

Bir kızıl akşamdı toprağa çöken,
Yırtıldı ufuğun şahdamarları..
Karanlık çalılık, yıldızlar diken,
Yüzümde iz yaptı ay şamarları.

Bacalar hayalet salar durmadan,
Baykuşlar zevk alır gece yarmadan,
Bir esmer hasreti tutup sarmadan,
Aleyhime döner aşk kumarları.

Yıkılır kavramlar birbiri üstü,
Her köşe başında bir yılın büstü,
Ben şehire küstüm, o bana küstü
Sokaklara düştü sır tomarları...

Kelimeler dondu, dil kazık oldu,
Beynimi parçalar dert tımarları,
Yazık oldu gülüm, çok yazık oldu!

Çirkef mahlelerin piş çomarları,
Gayrı bey geçinir, ağa takılır...
Dişlerler sinsice, düşler yıkılır...

Osman Velioğlu

Bad-ı Saba

Bâd-ı saba hangi ilden gelirsin?
Geçtiğin yöreler bahar mı? Kış mı?
Bir yol uğradıysan halin bilirsin
Sonamın gözleri acaba yaş mı?

Koşup geleceği düz mü tükendi?
Beni bulacağı iz mi tükendi?
Dudu dillerinde söz mü tükendi
Selam esiriyor...Olacak iş mi?

Rişte rişte dökülür mü saçları?
Sana değmedi mi yoksa uçları?
Semaya açık mı el avuçları?
Koşup oynuyor da yüreği taş mı?

Sol kulak üstüne al gül mü taktı?
O pamuk ellere kına mı yaktı?
Sürmeli gözlere yad el mi baktı?
Gayrı sen bilirsin; ay yüzü hoş mu?

Hatırıma düşer, dalar giderim
Hasretmiş, gurbetmiş benim kaderim
Bâd-ı saba, söyle, onsuz n'ederim
'çit' dedin uçacak bir minik kuş mu?

Ülfetin kiminle yapıyor dersin?
Kokumu götürde özüne sersin
Velioğlu nasıl murada ersin?
Bilmezem varlığı hayal mi düş mü?

Osman Velioğlu

Bahar Karşılması

Yaz bahar ayına bu yıl da erdik
Yayla yanaklarda buzlar çözülmüş.
Yine umutları güneşe serdik,
Kavlamış hayaller ruhtan yüzülmüş.

İşkin vermiş ağaçların tomuru
Kıvam almış köy kızının hamuru,
Toza durmuş yollarımın çamuru,
Sahiline hatıralar dizilmiş.

Çaylar coşmuş boz bulanık akıyor,
Kıyısında zaman beni yıkıyor,
Dört yanımı dağlar tutmuş, sıkıyor,
Vah gençliğim! Çatır çatır ezilmiş...

Söylene de Velioğlu söyle, ne?
Kader-kısmet, tesbih edip eyelene,
Bırak felek, bırak garip diylene,
Görmez misin can bedenden süzölmüş?

14.04.1997
Bilgi Köyü
Çatak/ Van

Osman Velioğlu

Bam Teli Tınları -1/4-

Beni toprağımla yargılayanlar,
Bu Őekva sizedir, durun, dinleyin,
Yüzü maskaralı sinsi çıyanlar,
Arz-u halim vardır, bilin, anlayın.

Ben Őark çocuğuyum, inkara gelmez,
Őizce benim esmer, konuŐmam bozuk.
' İnsandır, hissîdir.' bunları bilmez,
'Dağdan inmeler.' der.Yazık be, yazık.

Evet ben dağlıyım, dağlardan indim.
YemyeŐil, kupkuru, bomboz dağlardan.
Tarihe sor beni, akla sor. kimdim?
Kim yüzünde akla aŐtı çağlardan?

Ne Haçlıyı taktım, ne de Moğolu
Kıçına tekmeyi vurup gönderdim.
Beni iyi belle, ben Anadolu.
Nice kavimleri bağrıma serdim.

Biz eŐkiyaymıŐız. Neyini soyduk?
İrzina mı geçtik? haraç mı yedik?
Devlet kanun koydu sizden çok uyduk.
'KıpraŐma' dedi de olmaz mı dedik?

Her gelen birŐeyler istedi bizden.
Devlet babamızdır deyip baş eğdik.
Hesap sorunca da Şimdi biz sizden
Bölücü, muhannit damgası yedik.

Dediniz: Şu ağzı konuŐacaksınız.
KonuŐtum. Alaya alıp güldünüz.
Dediniz: Bağıya yanaŐacaksınız,
İçlendim. Üstüme doğru geldiniz.

Tek suçum doğulu olmaksız eğer,
Kalem de kırsanız ' eyvallah' derim.
Onurdur, uğruna ölmeye değer.
Yalvarırım sanman, oynar, gülerim.

Osman Velioğlu

Bam Teli Tınıları -2/4-

Doğduğum topraklar- ki karış karış-
Atamın kanıyla yoğruldu gözüm,
Tevekkül içinde mahzun yalvarış,
Kıraç dağlar öyle doğruldu gözüm.

Çıplak pençesiyle yırtıp yüzünü
Älninin teriyle sulardı babam.
Altı ay bekleyip yalnız özünü
Sunardı da dua kılarıdı babam.

Güneş kavurdukça nemsiz havayı,
Ta içimi buldu. bundan esmerim.
Bilmezsın duldasıız, dalsız ovayı
Başımda puşiden gölge emerim.

Kaşım sonu başlar kar, tipi, ayaz,
Buğulu gözünde gözyaşı donar.
Marta doğru erir, çözülür biraz
Dağların boynunda yaralar kanar

Anam ninnilerle öğretti bana,
Ceddimin dilini, Türk'ün sesini.
Dedem ezan ile üfledi cana,
Tam ondört asırlık Hakk nefesini.

İçki masasında, sahil boyunda
Ahkam kesmek kolay.yaşa da tanı.
Emek mi zayettin bir sel suyunda?
Çığa mı kaptırdın sen üç-beş canı.

Kışın dizlerinle karları yırtıp
Tabip aradın mı, avı çıktın mı?
Yamalı parkayla dağlarda yatıp
Yol-iz kaybedip de hiç acıktın mı?

Sıcaktan çatlayan dudaklarını,
artık, pis sularla ısladın mı hiç?
Çizdin mi dikende bacaklarını?
Şirtını çeçlere yasladın mı hiç?

Başbağlar belinde tam otuzüç can
Ardından şivanı yetiştirdin mi?
Çıktı mı hiç seni arkadan vuran?
Koltuğuna kefen iliştirdin mi?

Osman Velioğlu

Bam Teli Tınları -3/4-

Beton kafeslerin şempanzeleri,
Efendin çerezler, tıkın da tıkın.
Bir gün açiverir şarkın gülleri,
Bülbül zılgıt çeker. Yakın, çok yakın.

Ben buyum azizim, bilin, tanıyın,
Koroğlu da benim, Nebi de benim.
Siz harita çizin, heykel tarayın,
Çakıl taşım bile abide benim.

İşte ahvalimiz, yolumuz budur.
Vah ki ben ne desem, ellere nesi?
Mavzerim boynumda çapraz oturur.
Fırat'tan ötede duyulur sesi.

İndiğim dağlara çıktığım zaman,
Kork benden, düdüğün orada ötmez.
Ölürüz de size vermeyiz aman,
Dağlar saklar bizi. ihanet etmez.

Osman Velioğlu

Bayburt Türküsü

Bilir misin gözüm Bayburt ilini?
Ateşine gurban, külüne gurban.
Bülbül selamlıyor gonca gülünü,
Bülbülüne gurban, gülüne gurban.

Anamın, atamın vatani Bayburt,
Güzelin, yiğidin mekânı Bayburt,
Unutma bağrından çıkanı Bayburt!
Yeşiline gurban, alına gurban.

İnce ince duman kaplar düzünü,
Kırağı ağartır çimen yüzünü,
Yosunlar bürümüş suyun gözünü,
Dikenine gurban, çalına gurban.

Çoruh kıyısında ördekler yüzer,
Yaylada koyunlar, kuzular gezer,
Güzelleri çarın altından süzer,
Çarşafına gurban, şalına gurban.

Kalesinde yuva yapıyor kuşlar,
Ceddimden ses verir sıralı taşlar,
Seksenlik ihtiyar bahçeyi işler,
Kazmasına gurban, beline gurban.

Bacaları yalar seher yelleri,
Kabartır çayları coşkun selleri,
Baharda çözülür yerin dilleri,
Ağacına gurban, dalına gurban.

Yazın da karlıdır Kop'un zirvesi,
Ne hoştur dibinde çiçek dermesi,
Nasıp mi bu gözün seni görmesi,
Dağlarına gurban, yoluna gurban.

Velioğlu Bayburt aşığı oldu,
İçine Çençül'ün hasreti sardı,
Tadı damağında hatıra kaldı,
Arısına gurban, balına gurban.

Osman Velioğlu

Bela

Seni kustu yıllarca şiirlerim
Artık sensizliği kusacak sana,
Bela olan tutkularım, dertlerim,
Kimliğimi bulduracaklar bana

Gözler bela, sözler bela,yüz bela,
Bela bela dizilmişler her yola
Böyle bela nasip midir her kula,
Bilmem gönül buna nasıl dayana

Günbatımı vurgundayım, ezildim,
Beden üstü dalga dalga süzöldüm,
Senin için belalandım, üzöldüm...
Göremezsın, dönüp bakma arkana.

Başı bela sonu bela, hep bela,
Ben yolcuyum, bela rüzgar bu sala
Bin kargadan koro kurdum bir dala
Bela bela ötüyorlar yan yana.

Osman Velioğlu

Bir Cinayet Tutanağıdır

Bir güz akşamıydı, hava serindi,
Yağmur yağıyordu,ıslanıyordum.
Ağzımda sigara, yaram derindi,
Gökyüzü donuyor, ben yanıyordum.

Bir mahkeme kurdum denize karşı,
Suyun üzerinden baktım maziye,
Derinden gelirken cenaze marşı,
Ben kalemi kırdım aşka, sevgiye.

Saygıdeğer heyet bilmeli şunu
Ben bu aşkı ondan şursuz aldım
Böyle bir mevsimde tanıdım onu
Kara gözlerine asılı kaldım

Rastgele savurdu bakışlarını,
Ruhumu kevgire çevirdi benim.
Yıldızlar kapattı ışıklarını
Sevda zindanına yakıldı tenim.

Sevdim diyebilmeyi beceremedik,
Arabesk hüzünler sığınak oldu...
İncindik bilerek, boşveremedik,
Zaman süsümüzü çok çabuk yoldu.

'Sen' dedim ve onda beni yitirdim
Aradım umarsız kaybolan beni,
Kırıldım,ulaşmaz sana çitirtim,
Ölü varlığımla öldürdüm seni.

Şimdi bir merasim yapar yüreğim
Bunca yılı heder etti ardında
Üzerine ömür yığdı küreğim
Yatar ölü aşklar mezarlığında.

Teslim oluyorum.Kaçamam artık,
Onu ben öldürdüm.Pişman değilim.
Ömür defterimde sayfası yırtık
Bir daha adını anamaz dilim.

Osman Velioğlu

Bir Güzel İnsan

Bakişlarından
Zikzaklar çizerek çıkan
Yalnızlıklara aldırmadan
Göynük zeybeği oynar gibi
Onurlu, vakur
Hayatı oynayan
Ve
Dostluk girişimleri adına
Kendisine düşen
Hayal kırıklıklarından
Ardarda sıraladığı cümlelerle
Kurtulan,
Onları,
Yaşam dolu sözlerin altına gizleyip
Kahkahalarla boğan
Bir güzel insan.

Dostum, arkadaşım,
Tanıyorum
şanslıyım

Osman Velioglu

Bir Nev'i Varım

Bu sevda kızıl kana
Banmış hançer misali,
Kör gözlü, can ağızlı...
Dalar ömrüme ömrüme!

.....ve ben susarım.
Pusarım yani.....
Dolar dilime dilime
Çelimsiz türkülerim.....

Apar topar yaşanmış
Üç-beş yıllık gençliğim
Gelir elime elime
El attığım dallarım.....

....vur emri var felekten
Gün ucu birkaç mayın,
Patlar beynimde hergün,

Hayat diyorlar buna....
Kelime kiskacında
Cümleler boyu hisler,

Varlık bu,
Sapına kadar varlık...
Bir kaç beton kalıbı,
bir kaç puslu mezarlık.....

Osman Veliöğlu

Bir Sigara İimlik Őir

Nerden bileceksin benim Şu anda
Seni dűŐunerek ađladıđımı.
Şiirler bir yanda, resmin bir yanda
BakıŐlarımızı bağladığımı.

'seni seviyorum' diyebilmenin
EriŐilmez hazzı dudaklarımda.
Ruhumu yıkayan tatlı sesinin
Nazlı aksı yaşar kulaklarımda

Gecenin dűrdűnde çalar kapımı
'buyur, gel' demeden gelir hasretin
Őana bađıŐladım gűnűl tapumu
űdűlű, gelmendir; bunca zahmetin...

DiŐi uzaklığım, mesafelere
dűŐmanlıđım; sana ulaŐmamaktan.
Gonca yanaklara, gűzel ellere
Bir toz kadar olup bulaŐmamaktan.

'gel' tesbihindeyim sana kadınımdı
Mazini karanlık adresindeyim
Kimsesizlik yoldaŐ bana kadınımdı
Sigaramla seni imelerdeyim

Nerden bileceksin benim Şu anda
Resmini űpűpte kokladıđımı.
Geceler beynimi bűyle yaranda
Hatıralarımı yokladığımı

Osman Veliűđlu

Biraz Öyle Biraz Böyle

Yari gördüm yıllar sonra,
Biraz öyle, biraz böyle
Yazmış resminin altına
Biraz öyle, biraz böyle

Çocuktum gönlüme girdi
Aşkını ruhuma sürdü
Sevdası ömrümü yordu
Biraz öyle, biraz böyle

On yedi yıl geldi geçti,
Başımdan saç tel tel uçtu,
Kalan kaldı, göçen göçtü
Biraz öyle, biraz böyle

Zaman ona torpil geçmiş,
Yıpratmaya beni seçmiş
İki kat yıpranmak güçmüş
Biraz öyle, biraz böyle

Bir oğlu bir kızı olmuş
Belli ki huzuru bulmuş
Artık yaban ele gülmüş
Biraz öyle, biraz böyle

Bu aşkı yalnız yaşarım,
O yaktıkça ben pişerim
Senle toprağa düşerim,
Biraz öyle, biraz böyle

Senelerce yaktın beni,
Aşk inine soktun beni
Örtüp gittin yıktın beni
Biraz öyle, biraz böyle

Aşk dediğin yaşa bakmaz,
Can çıkar da sevda çıkmaz
Gönül gayrisine akmaz
Biraz öyle, biraz böyle

Dedim gönül, bak halime
Adı türküydü dilime
Sen yoluna, ben yoluma
Biraz öyle, biraz böyle

Allah onu mesut etsin
Bahtını hep açık tutsun
Velioğlu unut gitsin
Biraz öyle, biraz böyle

Osman Velioğlu

Bizim de Var Selamımız

Titremiyor ayak izim,
Gelmediğin güne selam,
Bak taşıyor beni dizim,
Değmediğin tene selam.

Bir ucundan bir ucuna,
Dünya dar geliyor bana,
Sığmıyor varlığım sana,,
Olmadığın yöne selam.

Sanma geri döneceğim
Seni bana banacağım
Akrep, yılan, yanacağım
Koyulduğum sine selam

Ağıdım yok gidişlere,
Sözsüz veda edişlere,
Tadı sen olan düşlere,
Beslediğim kine selam.

Velioğlu,otur söyle
İster tef çal,ister oyla
Senden önce, seni böyle,
Bilmediğim düne selam.

Osman Velioğlu

Boşluğa Savrulan Ses

Bir yılgın rüzgardı, dağıttı bizi,
Şimdi dört bir yanda, dört bin parem oy...
Üfuklarda kaldı mazinin izi,
Başka bir alemde benim çarem oy...

Yılgınım, bitkinim, gönlüm üşüyor,
Beynimde tonlarca fikir pişiyor,
Hayrettir; bu beden nasıl yaşıyor?
Yoktur ab-ı hayat veren derem oy...

Küsmüşüm sevdamin bed bahtlığına,
Kahırlar...hayatın hoyratlığına,
El oldum dünyanın abadlığına,
Yüzünü çevirir gitsem yörem oy...

Yanıktı türküler, sen tütüyordu,
Seher bülbülleri son ötüyordu,
Gençlik senelere can satıyordu,
Kalmadı ki bende, sana verem oy...

Nihayi gülüşü gömüp yıllara,
Sensizlik yurduna büktüm yolları,
Gider ayak kırdın bütün dalları,
Soldurdun gülleri, nasıl derem oy...

Kan tüten geceler çaldı sesimi,
Karanlıkta yıldız yoldu süsümü,
...ve yağmur yağımı, rüzgar esimi,
Boğdu benliğimi, kime erem oy...

Sevgili sandığım sevgisiz çıktı,
Ben ona doymadım, o benden bıktı,
Sevda mihrabımı dağıttı, yıktı,
Nerelere gidip yüzüm sürem oy...

Ağladım kadınım erkekcesine,
Gözyaşlarım aktı gülercesine,
Dağları dağlara örercesine,
Kalbini kalbime nice örem oy...

Belliki yazgıdan vuslat silinmiş,
Hasret bıçağıyla aşkım dilinmiş,
Sevilen bilinmiş, seven bilinmiş,
Nasip olacak mı bir gün, görem oy...

Osman Velioğlu

Bozulmaz Deme

Munzur dağı gibi yüksekten bakma,
İnersin ovaya, havan bozulur.
Gönül sarayına kibiri sokma,
İncitir, yıpratır, sıvan bozulur.

Çeşm-i siyahına sürme çekersin,
Kimseyi beğenmez, burun bkersin,
Mevla yarattıysa, kaş mı dökersin,
Dermanım dediğın devan bozulur.

İnsansın güzelim, haddini aşma,
Her güzel güzeldir, kaydını düşme,
Çok tatlıyım diye kabından taşma,
Şirkeyi dökerler, revan bozulur.

Bu bir nasihattir, oku da düşün,
Vakt-i baharına erişti yaşın,
Velioğlu, donar tazeler kışın,
Amin sylediğın duvan bozulur.

Osman Velioğlu

Bu da Benim Sevdam

Vay hoyrat sevdam! / seni nere sığdıram?
Dağlara mı? Yollara mı?
Geçip giden yıllara mı?
Aman aman heey!

Bir yanım sana gebe, bir yanım sensizliğe
Bir yanım gülüşüne, bir yanım sessizliğe....
Ölem ben ölem.....

Seni yazabilmek seni,
Her bir harfe öpücükler kondurup....
Sana gelebilmek sana,
Yıldızları baş aşağı döndürüp,
Saatleri öldürüp.....
Aaaaaah ah!

Yine gecenin koynundayım yavrum,
Etek hışırtısına hasret
Dört duvar arasında.
Dumana boğdum hayalini,
Öksürdü bakışların / gözlerimi indirdim
Üçe böldüm ismini / hece hece sindirdim.....

Dışarda bir deli yağmur çekti beni,
Ellerim cebimde, sigaram ağızda, yürüyorum.
Titriyorum, üşüyorum / yanıyorum, ağlıyorum.....

Andır bu güzelim,
'Hoşçakal' anı.
Sensizlik krizindeyim, bitkinim vaaay vay!
Yarsız, yarensiz kalmışlık anıdır.
Dörtbir yanım yalnızlık,
Kimsesizlik yanıdır...
Geceler gülüm, geceler. / benliğimin kınıdır.
Ooooy oy!

Sana dokunabilmek sana, / yana yana,
Sesinden içmek / kana kana
.....ve yazmak karanlığa.....
Bu şiir, bu tutku, bu hoyrat seveda,
....en muhteşem varlığa...
Yani sana nazlı gül, sana. sanaaaaaaa!

Gün batımı vurgun yemişim gözüm,
Sensiz ana bin kaşır.....
Gece ağır.... / bağır bağır,
Bağırıyor hıçkırığım.....

Duman duman içip seni / şiirlere kusarım
Hayalin konuşur, ben susarım.....
Cümlelerden katarım / kağıtlara satarım,
Yıldızlara atarım / hece hece çatarım.

Virane kelimelerimdesin,
Terkedilmiş dizelerle, sarmaş dolaş yatarım...

doldurur ruhumu
bir nişaburek ağır semai:
' Câme-i sürh ile sanma lâl-gûn olmuş gelir,
Ah meleğim, ah güzelim, var dileğim, yar meded ey'
Ve Hacı Arif Bey'den Türk aksağı hicaz şarkı:
' Sayd eyledi bu gönlümü bir gözleri âhu
Bend eyledi zencire beni sünbül-i gisû.....'
Ben uçmaklardayım gözyaşından kanatlarla
Oooooooooof of!

Seni seviyorum nazendem,
Sınırsız...ölçüsüz..... / çok ama çok bile
Hiç kalır hislerimde.....
Sevdalıyım, tutkunum,
Seni seviyorum, seni özlüyorum..
Usanmadan, bıkmadan.....
Yıkılmadan, yılmadan
Taptaze ümitlerle.....

Osman Veliöğlü

Bu Şehirde

Bu şehirde; bütün yalnızlığımla
Kaldırımlarda büyüttüm sevdami.
Ve tuttum, tüm yalın kırgınlığımla
Gecenini elini, yıldız yordamı
Yürüdüm karanlıkta uçarcasına...

Bir esmer kız sevmiştim iki gözüm
Gür saçları Esence' den aşırma,
Kop Dağı' ndan yanakları çift dizim,
Bakışları türkülerden taşırma....
Bir esmer kız sevmiştim, taparcasına...

Bir porsiyon mutluluğa can paha
Dilim dilim yürek üstü umutlar...
Aşk çölünde serap serap bin vaha,
Tepetaklak ömrü martılar kutlar....
Rüzgar üstüme atlar boğarcasına...

Sıkıntım piştikçe daral basıyor,
Ayak izlerimde saklanır gece...
Gözlerim çalçene, dilim susuyor,
Boğazımda düğüm, isminden hece...
Yazgıya sitemler kusarcasına...

Bir esmer kız sevmiştim bu şehirde,
Nefesleri Zigana'msı kokardı.
Kader çizgim vuslatımı tehirde,
Sevenlerim beni gözden çıkardı,
Bu şehirde öldüm yaşarcasına...

Osman Veliolu

Bugün İstanbul'u Ben Uyandırdım

Martı kanadıyla su serpe serpe,
Bugün İstanbul'u ben uyandırdım..
Gözümde düşerken Boğaz'a gölge,
Bugün İstanbul'u ben uyandırdım.

Ezanla okşadım şehrin başını,
Rüzgara yükledim seher düşünüy,
Çiğlerle yıkayıp mezar taşını,
Bugün İstanbul'u ben uyandırdım.

Üsküdar rahlede okur cüzünü,
Topkapı kibleye dönmüş yüzünü,
Kadıköy mahmurdu, ovdu gözünü,
Bugün İstanbul'u ben uyandırdım.

Çamlıca üfürür, tene batıyor,
Şafak ağız açmış gece yutuyor,
Eyüp'te bir tesbih ritim tutuyor,
Bugün İstanbul'u ben uyandırdım.

Kule'de cilveli bir deniz kızı,
İçimde hasretten bir ağır sızı,
Göz kırıp dururken zühal yıldızı
Bugün İstanbul'u ben uyandırdım.

Şiirler savurdum boğaza karşı,
Mısralar karadan arıttı arşı,
Sesimde ses buldu Kapalıçarşı,
Bugün İstanbul'u ben uyandırdım.

Galata şebnemle sohbete durdu,
Ayasofya bana vakiti sordu,
Surlar şerin serin ruhumu sardı,
Bugün İstanbul'u ben uyandırdım.

Dalgalar öpücük salarken cana
Bilmem kaç milyon yıl sıkıştı ana
Harem'de dubalar şahittir buna
Bugün İstanbul'u ben uyandırdım.

Uyuma, sevdami gömdüğüm şehir,
Sen bana sığınak, ben sana esir,
Salacak sunarken tatlı bir huzur,
Bugün İstanbul'u ben uyandırdım.

Osman Velioğlu

Çağ Dışı Aşk

Ne sen Leyla idin vefadan yoksun;
Ne ben Mecnun, yorgun, çöl avaresi..
Ağlasam da yoksun, gülsem de yoksun,
Sensizliğin gülüm sensin çaresi...

Ferhad gibi dağ delmişlik gücüm yok,
Şirin için ateş güllü tacım yok,
Aşktan başka hissettiğim acım yok
Sonsuzlukmuş bu belanın süresi.

Dil çözüldü, Kerem olup söyledim,
Aslı'm için eyvahladım, oyladım
Onu ehil, beni yaban eyledim,
Gelmiyor insanın insan göresi.

Kamber'in de bir Arzu'su var idi,
İkisi de heder oldu, eridi,
Bu dert beni diyar diyar sürüdü,
Mutluluğun olduğu yer neresi?

Tahir ile Zühre vardı bir zaman,
Muhannitler bir gün vermedi aman,
Şu benim derdim de kahırlı, yaman,
Gelmedi feleğin derman veresi.

Emrah'ın Selbi'ye ermesi zordu
Uğruna, binler dert zinciri kırdı,
Bu sevda da beni bitirdi, yordu,
Sürüdü meçhule hasret deresi....

Velioğlu Osman, çağın aşığı,
Gençliğimin o yar oldu ışığı,
Salladı da durdu dünya beşiği,
Bilemem ne olur bundan gerisi.

Osman Velioğlu

Çakalname

..... Şairlik de, şiir de alın sizin olsun..
.....Ben çakallığıma bakarım...

Ben çakalım, çakallığım tescilli,
Yalakalık mesleğine duçarım.
Lağımlarda beslenirim ezeli,
"Höt" deseler kıcı açık kaçarım.

Sinsiyimdir, kolay kolay görünmem,
Maskaram çok, öz maskeme bürünmem,
Şöhret için kış yalarım, erinmem,
Yellenseler ben kendimden geçerim.

Bir cübbem var, bir de sarık takarım,
Yılan gibi her meclise akarım,
Karıştırır, kerevete çıkarım,
Keyiflenir, tütünümü içerim.

Kalleşliğin kitabını yazmışım,
Pençe pençe varlığını kazmışım,
Nişadırım fazla geldi, azmışım,
Kimi görsem salya sümük biçerim.

Bir ustam var kurtla tilki kırması
İkiyüzlü, sahtekârlık arması,
Haz veriyor değerlere sarması,
O os..sa, ben don çözer s.çarım

Benim gibi bulunmaz bu âlemde,
Dostlarımı silerim tek kalemde,
Efendimin adı zikir dilimde,
Peşi sıra okur, üfler, uçarım.

Şairlikmiş, güldürmeyin geriden,
Fırsat bulsam bal çalarım arıdan,
Bir tebessüm geliverse karıdan
Elimde şey, dağa delik açarım.

Erzincan'ım, can çiçeğim, alınma,
Bir çakalı besledim diye yanma,
Velioğlu senin çocuğun amma,
Ben çakalım, yediğimi saçarım.

Osman Velioğlu

Çakalname -2-

Duydum ki ardımdan havlamış bir it,
Sesi kulağıma gelmedi bile.
Kimsenin ardından konuşmaz yiğit,
Kendini çukurda yorman nafile.

Ben çakalım, itiraz yok, velakin
İtliğini kabul et de gel beri.
Bu ne hiddet, bu ne şalya, bu ne kin
Aşılattık sesin değdiği eri.

Yardımsever hanım, il döner, yakar,
Eteğe tutturmuş allı pulları.
Seyirinde bin el, hatta bin ağyar
Alkış tutar sallayarak şalvarı.

Adamlığım sorgusunda hasbanın,
Önce dibine bak, sonra ahkam kes,
Kuyruğun ezilmiş, acıdı canın,
Mazurumsun; bağır, çağır, gürle es

Cümle alem gayri biliyor seni,
Müzevvir yaftanı onurla taşı,
Uzak dur çakaldan, kudurtma beni
Sen var bir köşede bitini kaşı.

NOT: Bu şiirin muhatabı kesinlikle bir bayan değildir.

Osman Veliolu

Dağ Başında Bir Türkü

Yüce dağdan sana geldim Can Suyum.

Yüce dağlar boran olur, buz olur
Kartal kanat çırpar, çiçek toz olur
Yiğidi güldüren, güzel kız olur
Seni görüp mutlu oldum Can Suyum,
güldüm Can Suyum,

Yüce dağlar yıldız çatar gecede
Güvercinler uyukluyor bacada
Dermanım yok ne tabip, ne hocada
Çaremi teninde buldum Can Suyum,
aldım Can Suyum.

Yüce dağlar kekik salar havaya
Gün kararır, yaban iner ovaya
İkimizi Rabbim aynı yuvaya
Koysun diye dua kıldım Can Suyum,
saldım Can Suyum,

Yüce dağ başını buluta gömer
Koynunda ceylanlar sütünü emer
Can Suyum terzidir, zamanı yamar
Bugünü yarından çaldım Can Suyum,
daldım Can Suyum,

Yüce dağdan Velioğlu gelir mi?
Kendi gitse, acep izi kalır mı?
Nazlı gülüm öldüğümü bilir mi?
Vadem doldu. Gayrı soldum Can Suyum,
öldüm Can Suyum.....

Mezarımı taşta deldim Can Suyum.....

Osman Velioğlu

Derdine Yan

Deli gönül Şu düŐtüĐün hale bak,
İçin için yanıyorsun. Kime ne?
Dertlerini o yar gelip saracak
Elleriyle sanıyorsun. Kime ne?

Menzil o ki çile ile varasın,
Çiğ tanesi bilip dudak vurasın,
İstiyorsun o da seni arasın,
Mum dibinde donuyorsun. Kime ne?

Esir edip üç beş pula satarlar,
Nerde görse seni taŐa tutarlar,
Mecnun deyip Leylana laf atarlar
AŞk değdikçe kanıyorsun. Kime ne?

Varlığına teŐekkürler edersin,
İzin çıksa kokusuna gidersin
Ey vicdansız beni nere güdersin
Boynu bükük anıyorsun. Kime ne?

Ruhum senden Őikayetçi bilesin,
Artık sende bir kendine gelesin,
Rızam yoktur başkasına gülesin,
Oduna gül banıyorsun. Kime ne?

Lisanımı adın ile süsledim,
Mutluluğu bakıŐına yasladım,
Uslanmayan vel'oğlu'nu usladım
Şimdi beni tanıyorsun. Kime ne?

21/02/2013 Kaynarca

Osman Velioğlu

Dinle Ay Hırsızı!

Yılgınlığa resitaller düzenledim,
Solo meditasyon...
Kırılmışlığımın kenarlarını,
Yalnızlıklarımınla süsledim...
Üstüne çileden losyon..
...ve translar ötelere...
Seni izledim ilüzyonlarla,
Kafatasım dar geldi....

Yargılar..yargılar...
Hükümsüz hükümler...
Dört duvara ömür sığdırası...
Vay kahpe felek! vay kahpe dünya!
Küfürler....Nefret yağdırası,
Ağızlar dolusu küfürler...

Duygular vardı bastırılması...
Tepeden tırnağa sevda...
....ve hayaller vardı kısırılması...
Düşünler zamanı avda...

Yatırımlar yaptık fallara...
Tıka basa vira hasret!
.....ve net
.....görüntülerden set.
Gözler yatık yollara...

Bedenim yaralansa,
damla damla dert sızar..
Hücre hücre senleşti kanım,
pıhtılaşmaz, hep azar...
Pençe pençe sökölür canım...

İşte böyle ay hırsızım,
İnsan üstü bir insanım...

Osman Veliolu

Düş(man)

Bilmem şu feleğin derdi ne benle,
Yarin hayâliyle kavuşsam sezer,
Dilimden dökülen ağıtı dinle,
Rüyada buluşup sevişsem sezer.

Süreyya misali yalnız başıma
Kalsam, yıldızları toplar düşüme,
Ne yapsam karışır benim işime,
Âlem-i dünyadan sıvışsam sezer.

Canan bahçesinde körpe yasemen,
Olmayı denesem koparır hemen.
Zannedersin onun elinde dümen,
Başım alıp buradan savuşsam sezer.

Sezer Velioğlu, sezer mi sezer,
Bırakmaz yakarı, peşinden gezer,
Hem beni yaralar, hem beni üzer,
Kızıp da içimden sövüşsem sezer.

Osman Velioğlu

Eeee Eeee Eeee E'

Uzaklarda dağlar uyur ay balam,
Sarınmış sislere, yel ninni söyler,
Kokusu güneşi soyar ay balam
Vuslata meyilli yol ninni söyler.

Hatıralar gezer pınar başında,
Geçmiş diken diken batır düşünde,
Elvan-ı sevdanın gezer peşinde,
Siyah ağıt yakar,al ninni söyler.

Toprağın ezgisi hüzün satıyor,
Taşduvar zamana kayıt tutuyor,
Uzanmış gölgede ömür yatıyor,
Eller titremede, sal ninni söyler.

Velioğlu, çıkış inişe döndü
Yıllar kanatlandı bakışa kondu,
şiirim üşüdü sözlerim dondu,
Mısralar oynaşır, dil ninni söyler.

Osman Velioğlu

Elâ Gözlüye

Uykusuz gecenin kara yüzüne
Çizdiğim resimsin elâ gözlü yar,
Gönül defterimin beyaz özüne
Yazdığım isimsin elâ gözlü yar,

Dudak ibâdeti, bakış hacısın,
Kalbin atışına sebep, gücüsün,
Onurla taktığım sevda tacısın,
Solmayan süsümsün elâ gözlü yar,

Benim bedenimde ikinci cansın,
Gözüm bebeğinde tatlı bir bensin
Aşkın hançerini saklayan kınsın,
Çıkmayan sesimsin elâ gözlü yar.

Bir umut öyküsü, bir yaman türkü
Aks-ı sedâsına yandığım şarkı,
Vel'oğlu'nun sana geçiyor erki
Asırlık yasımsın elâ gözlü yar ...

Osman Velioğlu

Erişilemeyene

Sen bir güneş işen evrende yalnız
Ben de kuruttuğın yayla çiçeği.
Güpegün yanarken duldasız, dalsız,
Özümün üç öğün sensin içeği.

Sen sevda bulutlu, sen gök şakaklı
Sen, toprak ananın haklı gururu...
Rüzgarı okşayan ceylan ayaklı...
ve hayal ülkemin bahar süruru.

Sen bir Afrodit'sen ben Prometüs,
Parçalar kalbimi şuh bakışların
Bu yüreğim sensiz yaşamakla küs
Gözlerimde perde ten nakışların...

Ölümü kustukça yüzüme yıllar
Aşkını önüne siper ederim
Bitiş sinyalinin verdikçe yollar
Gençliği onlara rüşvet öderim

Al gülden çalıntı ateş dudaklı
Hoyrat türküm benim, ulu sevdiğim
Emsalsiz burunlu, kadın yanaklı
Her saldığı derde boyun eğdiğim.

Ne ben diyebildim, ne sen anladın
Biz, aynı dünyanın ayrı insanı
Sarsar bedenimi duydukça adın
Dondurur damarda dolaşan kanı.

Gönül bu güzelim, laf anlamıyor
Ben de biliyorum; sonucu hüsrân
Ne kadar anlatsam o dinlemiyor
Olmuyor be gözüm, olmuyor, inan!

Osman Velioğlu

Erzincan'a Mektup

Erzincanım, can çiçeğim, can gülüm,
On yıl oldu seni göremedim vay....
Şenden uzakta mı bulacak ölüm?
Ömrü, toprağından deremedim vay...

Onuncu zemheri bitmek üzere
Hasretin dumanıdır dumanlı sere,
Firkat kuyusuna düştük bir kere
Terzi Baba'ma el veremedim vay...

Bıyık terlemeden ayrıldım senden
Gurbet çok şeyimi kopardı benden
Bülbüldüm, kovuldum bağ-ı gülşenden
O kutlu sekiye eremedim vay....

Bazan dalıyorum, sayıklıyorum,
Göklerden yerini ayıklıyorum,
Geceyi süt bilip yayıklıyorum,
Dağları dağlara öremedim vay....

Girlevik başında uyuyamadım,
Munzur'a sırtımı dayayamadım,
Balıklı Köyü'nde büyüyemedim,
Kırklar'a yüzümü süremedim vay...

Ah Erzincan, beni sen unuttun mu?
Depremle mazimi alıp yuttun mu?
'o benim çocuğum' deyip tuttun mu?
Camine seccade seremedim vay...

Velioğlu derler yalnız ozanım.
Pir elinden bade içip sızanım,
Her gittiği yerde seni yazanım
Aıştım hasrete, yeremedim vay....

25.01.1996
Eskipazar/ Karabük

Osman Velioğlu

Fizik Ötesi Arzu

Bir bahar rüzgarı olsam yürüsem
Okşasam saçını incitmeden yar.
Bir yayla havası olsam bürüsem
O nazlı başını, incitmeden yar.

Yanağında gamze, gerdanında ben,
Dudağında bir gül, bedeninde can,
Ben olsam nazendem damarında kan,
Dolaşsam tenini, incitmeden yar.

Bir karanfil olsam, alsan eline,
Koklasan. Türküyle dolsam diline,
"Al kuşağım" deyip sarsan beline,
Kavrasam belini, incitmeden yar.

Ak güvercin olup konsam serine,
Bin zülmet gönlümü sarsam nuruna,
Alnında ben dursam hattın yerine,
O kalem kaşını incitmeden yar.

Ben sende kaybolsam, sen bende aysan,
Eğilsen, yüzünü bağrıma koysan,
Kalbin atışında adını duysan,
Asırlık düşünüy incitmeden yar.

Bir hoyrat söylesem, bir hoyrat ki yar;
Çığırda yüreğim: Oy Havar, Havaaar!
Ben hayal, sen hayal...Geç karşıma dur,
Sırlaşan yarını incitmeden yar.

Ben bir Velioğlu, sen nazlı suna,
Keşifsiz rüyamda erişmez sana,
Boşuna gelmişim bu köhne hana,
Giderim, varını incitmeden yar...

Osman Velioğlu

Gece Şiiri -1-

Yine akşam oldu yıllara bedel,
Şehir alev alev, camlar tutuştu.
Vur kalbime gurup, sende del be, del!
Anka kuşu birgün verecek muştı.

Bırakın gündüzler beni emanet,
Serin bir ayazı takın koluma.
Yarına, beynimde binbir kehânet;
Sokak köpekleri, bakın falıma...

İki yol göründü: uzun ve kısa...
Üç vakite kadar canlar nerededir?
Yüklenme yüreğim ne gam ne tasa,
Maddeler mânâda ince perdedir.

Bir leyl-i muamma, sadık sevdalım,
Düşüme düş dürüp, düşte yaşatır
Yıldızdan mahyalar tutanak dalım
Göz olur, bakışla beni kuşatır...

Mezarlık selvisi ben, dikilirim,
Issızca caddenin tam ortasında.
Çarpar dallarıma yıllar.Bilirim
Vuslatı sunacak altın tasında.

Dalar sessizliğe hıçkırıklarım
Bir baykuş gülüşü koşar peşime.
Sevmişliğim benim, yalnızlıklarım
Gül-diken olacak mezar taşıma.

Osman Velioğlu

Gece Şiiri -2-

Ben adım attıkça toprak çöküyor,
Omuzuma sinmiş katmerli çilem
Titrek bacaklarım arşı çekiyor,
Kafamda tek hücre koskoca alem...

Tutar kollarımdan, silkeler beni,
Sıkar boğazımdan serseri rüzgâr.
Kusar üzerime lambalar kini,
Anlamam; zaman mı, ben mi sahtekâr...

Çözülür diz bağım, sızar bir ağrı,
Çömelip kalırım bir kuytu yerde.
Gayrı içim göçer... Ve nâçar çağrı:
Gelecek mi bir gün? Beklenen nerde?

Emer dizlerimden göğsüm zamanı,
Ellerim başıma dayanak olur.
Hasretim dağıtır sisi, dumanı,
Sılam, tam önümde bir çanak olur.

Tüter buram buram dağı, pınarı
Dereler taşlara vurur başını.
Kırdan papatyalar yaşmak kenarı,
Darılmış nâzendem, döker kaşını...

Osman Veliöğlü

Gece Şiiri -3-

Geceler, geceler, dostum geceler,
Kaldırımlar yatak, gökyüzü yorgan...
Geceler; içimde yüklü heceler
Cümleler, boynuma dolanmış urgan...

Siyah saçlarına dolanır gönlüm,
Vurur suratıma tel tel kâkülü,
Soğuk ensesine yapışır alnım,
Sevenin sevene budur ödülü...

Beynimde, fikirden korkunç anafor
Tartar mizânında aklım hayatı,
İçimdeki ben'de müthiş bir efor...
-Enaniyet yüklü truva atı.-

Kırar zincirini milyon hafakan,
Saldırır üstüme. Tutar kaçarım.
Taşar avucumda bir kızılca kan,
Tuzlu gözyaşıma katar içerim...

Osman Velioğlu

Gece Şiiri -4-

Her soluk alışta yutarım şehri,
Çiğerime siner kabir kokusu.
Ya Tunca kenarı, ya Meriç nehri
Karanlık kundakta bebek uykusu...

Zulada ecelin kahpe fakları,
Karışır nefesi nefeslerime..
Yoklukta varlığın zafer takları,
Ürküntümü serper tiz seslerime...

Yağar ipil ipil tan ışıkları,
Oğar gözlerini mağrur minare.
Mahmur bakışlarda sual şıkları,
Kentin kafasında al be al bere...

Bacalar üstüme salar kurumu,
Hortlayarak keser yolumu güneş.
Kızaran çeşmimde vâkit yorumu,
Ne seher dost bana, ne doğan gün eş...

Bekçilik yaparım kaçan zamana,
Varın avukatı, yokun savcısı...
Bilmeyenler, şair diyorlar bana;
Buyum iki gözüm, 'Meçhul Avcısı'...

Osman Veliöğlü

Gece, Ateş ve Sen

Zaman suratımı büzüp geçerken,
Sen benim türkümde olmayacaksın.
Yağmur kanatlarla göğe uçarken,
Bulut bulut beni yolmayacaksın.

Bakışlar gömüldü yar birbirine
Gecenin sesine leke düşürdü.
Reyhası sarıldı bak ellerine,
Ayın çığ ışığı günü pişirdi.

Alev çıtırtısı yaşattı seni,
Kavurdun,döküldü etim yerlere,
Bol ışıklı varlık kuşattı beni,
Can verdi gülüşün uçan harlara.

Ah, sisler içinde parlayan yangın
Bir tavus kuşunun kuyruğunda gül.
Mavi damarlardan fışkırır dengin,
Seni de, beni de doğurur bu kül.

Süsle saçlarını dikenleriyle,
Haleler içinde tel tel ateşin.
Aydınlansın senden sekenleriyle,
Gecede hükmü yok ayın,güneşin.

Arama sen beni buğulu camda
Gecenin öteki yüzünde ara.
Ateşten,katıksız,yorgun akşamda,
Kırpikler sürtünür düşer sulara,

Zaman suratımı süzüp geçerken,
Sen benim türkümde olmayacaksın.
Bu yangın yerinde seni içerken,
Akacağıma sana, solmayacaksın.

Osman Veliolu

Gecede Resital

Parke taşlarına serdim hasreti
Üzerinde gezdim sabaha kadar.
Ömür destesine derdim gurbeti,
Avucumda ezdim sabaha kadar.

Bir dolunay vardı, bir de ben vardım,
Binbir kelimeyle türküler ördüm,
Karanlığı büküp belime sardım,
Geceye sır dizdim sabaha kadar.

Yuttu varlığımı ruhumda gece,
Yıldızları saydım, ürkek, gizlice,
Gökyüzü tualdi, bakıp öylece,
Ak resimler çizdim sabaha kadar.

Kaldırım kaldırdı gölgemi yerden,
Tundra kasırgası, çimensiz kırdan,
Yalnızlık yazgısı, yazgısız serden,
Havaya ' gel' yazdım sabaha kadar.

Sigara dumanı, pofur pofurluk,
Hayâlde bozgun var, düşte sıfırlık,
Vay be Veliöglü, her sey küfürlük,
Ne bulduysam kızdım sabaha kadar....

Osman Veliöglü

Geceyi Kaldır Omuzlarımdan

Gel kaldır geceyi omuzlarımdan,
Ağrılar fışkırır değdiği yerde,
Bir kovuk örmüşüm yalnızlığımdan
Sensizlik boşluğu bakar içerde
Gel kaldır geceyi omuzlarımdan,

Abanır gövdeme koca gökyüzü,
Altında ezilir, kanar yüreğim.
Sırıtır karşımda geçmişin yüzü,
Kaybettiklerine yanar yüreğim
Abanır gövdeme koca gökyüzü.

Külümde ararım kaybolan beni,
Yakanlar keyfine bakadursunlar,
Tutamam, maziden sarkan gölgeni,
Gerçekler hayali yıkadursunlar,
Külümde ararım kaybolan beni,

Her kaçış, bir acı dalı uzattı,
Tutunabilecek başka neyim var?
Yaşam, beni bana böyle tanıttı,
Varlık varlığımı başından savar,
Her kaçış, bir acı dalı uzattı,

Kahır gönderine bayrak çekerim,
Yokluğun cehennem, varlığın sırat,
Ömürsüzlüğümle ömür sürerim
Dibinde selama durur hatırat,
Kahır gönderine bayrak çekerim,

İnsan ne değilse o olmak ister
Ben seni isterim; gel de çöz bunu,
Arala geceyi, yüzünü göster,
Başka türlü gelmez hasretin sonu
İnsan ne değilse, o olmak ister.

Gel kaldır geceyi omuzlarımdan,
Çok ağır geliyor sensizlik bana
Bir kovuk örmüşüm yalnızlığımdan
Şiirden taht yaptım içinde sana
Gel kaldır geceyi omuzlarımdan,

Osman Velioğlu

Gel de Unut

Yorgun düşüncelerimde sakladım
Bûselerin uçuşan buğusunu.
Yalnızlığı gecelerde yokladım
Ürküttüm zamanın son kuğusunu...

Beceriksiz sevilere boğuldum,
Sınırsız düşlerde buldum kendimi,
Saadetten yoksun, acılardan fuldüm,
Kabuğum çatladı, yıktım bendimi.

Yazınlar yetersiz kaldı bir tanem,
Türkülere vurdum mazlum sevdamı.
Yokları oynuyor bu gönül hanem
Eridi buzlardan kurulu damı.

Acemice tutup o ellerini
Yüzüne bakıştan asırlar geçti.
Sararken titrerdim, o bellerini
Gözlerim gözünden zamanı içti...

Uğraştım, çalıştım, didindim durdum
Gayriye elimi uzatamadım...
Hep seni yaşadım, hep seni sordum,
Can çiçeğim seni UNUTAMADIM....

Osman Veliöğlü

Geldiler

Avucumda çırpınan o ela gözlerini
Hangi hoyrat limanda dinlenmeye almışsın.
Neden böyle boşluğa savurdun sözlerini,
İnip inip vururlar,ne zalim bir kulmuşsun.

Osman Velioglu

Git

Git
-ki
ben geleyim -

Osman Velioglu

Gör beni

Gün aşırı diyarlardan
bir solukluk sevda getir...
Bağa küsen bülbülün
sitem yüklü ötüşünde
nağmelere sür beni.....

Yakamozlu sahilin
çocuk ürkekliğini
dalgalarda tutarak;
Yanağımı yalayan
ılık bir meltemin
kucağına sar beni.....

Şu ihtiyar selvinin
kollarındaki hüznü
bir martının kanadına yükleyip
o meçhul kumsallarda
telek telek der beni.....

Bir banliyö treninin sireninde
Mozart' in sevda bestesini duymak;
veya
bir vapur düdüğünde
Ray Charles' ı aramak
ve
Beethoven' in
Ay Işığı Soneti' ni dinlerken
Tuna kıyısında at sulamak
...gibi tutkularla yor beni....

Bir mevlevi semahında
içi boş neyden çıkan
tasavvuf ezgisinde
Mevlana' yla söyleşmek,
Ve yıkık bir dergahta
Yunus' tan ders almak
bir yana,
Itri' nin tekbirinde
dalga dalga yükselen
azamete dür beni.....

Beni;
Benim beni aradığım
bulanık seherlerde değil,
Kızıl akşamların ardındaki
matem sığınağında ara
ve
geceye sor beni, , , , , , , ,

Acıma bana
gülme beni
ben senin eserenim

ben senin esiririm.
yani ben senim
sıkıysa
yerden yere vur beni.....

yağmurlu bir akşamın
ıslak kaldırımında;
akseden suratımın sol yanında
gamze gamze
ayağınla öp beni.....

beni çiğneme
beni yutma
beni yaşa
.....ama asla.....
varlığımı unutma.....

.....varım ve burdayım.....
nereye baksan.....
.....güzel veya çirkin.....
tatlı veya iğrenç.....
.....o benim.....
.....-senden arta kalan ben-.....

zaman adlı yumaktan
sevda çağlarıyla,
nakış nakış ör beni.....
....
ve
Yüreğinde gör beni.....

Osman Veliöğlü

Gül Annem

Yüzünün nuruyla boğup bir ömrü,
Mekan-ı asliyi buldu gül annem,
Selam Ayeti'nde açıldı gönlü,
Azrail'e bile güldü gül annem.

Tevekkül manayı onda remzetti,
Katıksız imanı önden seyirtti,
Beyazlar içinde yükselip gitti
Zamana, mekana doldu gül annem.

Çileyi avuttu sabır bağında,
Şefkati yoğurdu hak çatağında,
Bir gül lekeliydi can otağında
İsm-i Azam ile soldu gül annem.

Dilimi,dinimi senden öğrendim,
Yorgunsam dizinin dibinde dindim
Hakkını helal et, yoksa ben yandım,
Göz bulağım seni saldı gül annem.

Bana diken batsa can bağlıyordun,
Hayat yaralasa sen sağlıyordun,
Ruhumu duanla sıvazlıyordun,
Şimdi oğlun öksüz kaldı gül annem.

Fatihalar namem olacak sana,
Kaç kişi sahiptir böyle bir şana,
Şükürler olsun ki anaydın bana,
Yasinler kabrine şaldı gül annem.

Dualar sal oldu, ayetler örtü,
Melek kanadına yaslanmış sırtı,
Gayrı kıskanırım ebedi yurdu,
Firdevste yerini aldı gül annem.

Osman Velioğlu

Güle Güle Bir Nokta Sıfır Bir

..... -Gidişinin tozuna
.....Sesini banıyorum..-...

Yine coştı dalga dümen
Hadi sana güle güle
Karışmadan sapla saman
Hadi sana güle güle

Veda için çok zorlanma
Sakin ol, çabuk harlanma
Başını eğip arlanma
Hadi sana güle güle

Aşk ne menem, can kaç kuruş?
Sinsi olur kahpe vuruş,
Yakışıyor sensiz duruş,
Hadi sana güle güle.

Dudakta iğreti sipsi,
Üç paralık ciğer hepsi,
Verilmiş göze söz hapsi,
Hadi sana güle güle

Müzevvire ver üfürük,
Taze gelin olur çürük
Şükre sebep her tükürük,
Hadi sana güle güle.

Yıldızdan yıldıza cengi
Yaptık, bitti 'Kal! 'a döngü.
Çözemezsin sen bu rengi,
Hadi sana güle güle

Ak desen kara zorlanır,
Deryadan zifir derlenir,
Uyuz it bile erlenir,
Hadi sana güle güle

Ben hazanda, sen baharda,
Durdukça solarsın burda,
Yem olmadan kuşa kurda,
Hadi sana güle güle.

Sanı çakal, adı bela
Konar mı kıytırık dala
Ufak ufak düzül yola
Hadi sana güle güle.

Vel'oğluyum,doluyorum
Düşünüyor, dalıyorum,
Ben haddimi biliyorum,
Hadi sana güle güle.

Osman Veliöğlu

Has Triatlon

Bu ahırda kırk katır
Kırk katıra bir natır
Ormancı bilmez hatır

Kes gürgeni, yık çamı
Görünsün ayın damı

Tazeler, kıtır kıtır,
Parça kes çaya batır,
Ver moruğa bir çitir

Buhurdana sar gamı
Yakıştır sana ramı

Dağbaşında tek yatır
Git başına çök, otur
Dane yok elde kutur

Seç olgunu at hamı
Dört düvel gezsın namı

Terkiye bağla satır
Bin kısrağa çek, getir
El başlasın sen bitir

Savur taşı kır camı
Bir şekere sat Şam'ı

Osman Veliöğlu

Hazan Göründü

Sıyrıldı ömrümün bayramlıkları
Beden, suyu çekmiş hale büründü.
Bakış seçmez oldu karanlıkları,
Yaz-bahar tükendi, hazan göründü.

Gözleri güneşti, batmaya durdu,
Hayat denklerini çatmaya durdu
Gayri dünya beni itmeye durdu,
Yokluk kapısına gönül süründü.

Çocuktum bilmezdim, gençtim tınmazdım
Bir konduğum dala geri dönmezdim,
Geçer, belki, ama biter sanmazdım,
Yıllar masal olup anda gerindi.

Varlığımı varlığına gömdüğüm,
Pervanece etrafında döndüğüm,
Hasretiyle için için yandığım
Kefen olup yüreğime sarındı.

Yüzümde bir kahırlı gülümseme
Nefes nefes ölüm değer enseme
Velioğlu, boşa gönül eğleme
Sen ve dünya birbirinden arındı.

Osman Velioğlu

İbibik Bestesi

Bu, sana yazdığım bir şiir değil,
Belki de sonsuzluk güftesidir bu,
Eğil deli gönül, kabul et, eğil,
Umut yıllarının ertesidir bu.

Nemli bir bûsenin buharı gibi,
Mevsimsiz hayâlin baharı gibi,
Hasret gecesinin seheri gibi,
Uykusuz ibibik bestesidir bu.

Feleğin -sormadan- gelip çizdiği,
Parmakların tütün katıp yazdığı,
Yardan prangalı beynin dizdiği,
Bir tutam saadet destesidir bu.

...Bu sana yazdığım bir şiir değil,
Orta yaş yalnızlık güftesidir bu.
Eğil Veliöğlü, kabul et, eğil,
Yıllanmış düşlerin ertesidir bu.

Osman Veliöğlü

İçinden Mavi Geçen Türkü

Bir mavi türküsün ruhuma konan
Söylerim söylerim dilim yorulmaz.
Uzakta durup da zulmetme canan
Aşkın öldürdüğü kolay dirilmez.

Gülüşüne sarıp bakışlarını
Şilerim süzülen göz yaşlarını
Öyle bir gerersin o kaşlarını,
Fırlattığın oka karşı durulmaz

Ak sinen üstünde bir gül olaydım
Tenin ateşiyle yanıp solaydım
Sever mi sevmez mi bunu bileydim
Çorak yüreklerden sevda derilmez.

Şarsam bellerini doyamam sana
İncesin, narinsin kıyamam sana
Yerinde durmazsın uyamam sana
Göçmen gönüllere mekan sorulmaz

Özler Velioğlu nazende seni
Ne zaman gelecek vuslatın günü
Yokluğun kanatır, acıtır canı
Gayrı kimselere gönül darılmaz.

17.08.2011
Çençül

Osman Velioğlu

Kapanan Kapanana

Kurduğumuz kentler kapalı gülüm,
Yüreklerimizin caddelerine...
Ve 'sen' ler dalından kopalı gülüm,
Dün akıtır günler loş evlerine...

Elim sigaraya düşer bir vakit,
Küfürler salarım hâki renklerde.
Git derim kahrıma: Yeter be! Çek git!
Türküler söylerim boş ahenklerde.

An gelir, duvarı tırmalar gözüm,
Umuda çentikler atar yaşlarım.
Oradan oraya savrulur közüm,
Külümnden kendimi tekrar aşlarım..

Bir hüznün mü dersin gözlerimizde
Eli kolu bağlı yurtsuz mu yoksa?
Hasrete boyanmış sözlerimizde,
Yankılanan sevda, mutsuz mu yoksa?

Kurduğumuz düşler kapalı gülüm,
Alışkanlık oldu bu bekleyişler.
Biz, birbirimizden kopalı gülüm,
Yıllar aramıza engeller işler.

Osman Velioğlu

Kar ieği

Kar içinde bir başına
Boynu bükük kar ieği.
Hele bir yol güneş çalsın
Sen o zaman gör ieği.

Yüreğinde sarı açar
Ayazlara koku saçar
Sudur, buharlanır uçar
Gel de hayra yor ieği

Biliyorsan bana göster,
Kar yorgana buzdan astar
Yalnız kalmak yürek ister
Korkak sanma her ieği...

Dostların yok yeşil yeşil
Günün gecen ışıl ışıl
Uyuyuver mışıl mışıl
Uykulara vur ieği

Özlemimin adı odur
Varlığımın tadı odur
Savcı odur, kadı odur
Gel de bana sor ieği

Sevdaların sır kaçağı,
Gayri sen de gör gerçeği
Kor bakışı, nar ieği
Kar ieği, yar ieği....

Osman Velioğlu

Kıl Payı Sevda

Tut ki; kılpayı sevmişim seni,
Yarım yamalak,
Gece susamışlığıyla,
İssiz dağ başlarında
Kekik kokusu kadar...

Tut ki; kılpayı öpmüşüm seni,
Dağlara tutunarak,
Evreni yutar gibi
Binbir tutku hamili
Munzur bulutu kadar.....

Tut ki; kılpayı görmüşüm seni,
Prometüscesine,
Kartallar arasından,
Çırılçıplak, üryan,
İsyanımın ardından,
Bin utanç tabusuyla.....

...ve tut ki; yaşamışım seni,
Mem u Zin yaşamıyla,
dağında, yaylasında,....
...kutlu ülkemin.

Yazgı bu iki gözüm,
Mavzer suratlı yazgı...
Kurşunlarda can bulur;
Hak için,
Özgürlük için sıkılan kurşunlarda.....

Birgün: sular durulur / Sevdam
Şanlı zılgıtınla,
Kınalı ellerinle / saracaksın ruhumu,
Kılpayı güleceksin,
Ve ben,
...kılpayı öleceğim...
...-Yeniden Dirilmek Uğruna-....

Osman Veliöğlü

Kına Havası

Yak kınayı sar bezini
Sivri yeri kalın olsun
Eğri yolda sür izini
Adam satmak şanın olsun

Üç kuruşluk sende bu baht
Sirça köşkte tabure taht
İkin, sıkın, eyle bir ceht
Seyrü sefer anın olsun

Sırtlar kalın, karınlar tok,
Hedefini bulur bu ok,
O kervana eşek mi yok
Nabekârlık sanın olsun.

Ak-kara renk bulur senle
Cümleleri seç de dinle,
Söyleneni kıçtan anla,
Sağ olacak canın olsun.

Ben bir hiçim, uyma bana
Akıl veren çoktur sana,
Fazla kanma ona buna
Tutunacak yanın olsun

Hem söylerim hem çalarım,
Dile düşer söz salarım
Ben tükürdüm, ben yalarım,
Yeter ki az kanın olsun.

Velioğlu, farkındayız,
Hep feleğin çarkındayız,
Sen hücum et, arkandayız
Çakal ini hanın olsun.

Osman Velioğlu

Koşma

Hele bir yol durun ülfet eyliyek
Dinleyin beni de yür'ün turnalar,
O zeytin gözlüye türkü söyleyik,
Götürüp muştuluk verin turnalar.

Öyle bir gidin ki zaman duymasın,
Dağların başında duman duymasın,
Felekten saklayın, amman duymasın,
Sırrımı yedi kat sarın turnalar.

Göğünde çevrüşün,tadını alsın
Bu hub esintiye saçını salsın,
Peyamım dilinde asılı kalsın,
Seherine yıldız serin turnalar.

Lâl-ı lebte adım cana gelir mi
Bakışında simam ziya olur mu
Bir yoklayın,halâ, beni bilir mi,
Nasıldır, nicedir,derin turnalar.

Deyin Vel'oğlu'nu anlamaz ağyar,
Kendi nalânını kendisi duyar,
Salacası hazır,günleri sayar,
Helallik verir mi, sorun turnalar.

Osman Velioğlu

Küfür

Vay anam vay!
Sen,
Bir zamanlar selamettin...
dalga dalga
saçlarına
doladığın ömrünü,
Her seher yele verdin,
Bende dil yoktu
sende din,
Burun kırdın,
Yüz ekşittin,
Çektin gittin...
N'ettin gülüm, n'ettin
Sende yoksun,
bende bittin,
...
ben de yokum
sen de yoksun
Var, gül, oyna şimdi...

Osman Veliöğlü

Mehtap Esintisi

Seni sevmek suçmuş...Bilemedim can!
Bitti o vaveylâlar...bitti o ilk heyecan....

Sen gittin buralardan; ben, kendimi ararım
bu köskoca şehirde, dolaşp sokak sokak...
Gözlerimle yolları biteviye tararım:
' Acaba o gül yüzlü hangi yönden çıkacak? '

Bir mehtap esintisi kurcalar
.....düşlerimi parçalar...

Dayanılmaz a canım! şart olsun dayanılmaz,
Böylesi umutsuz beklemele;
Anı andan ayırıp, günü güne eklemeyele
.....sevdalar anılmaz...

Osman Veliöğlu

Muamma

Al ele, sal bele
Bel dile,dil güle
Ay-yokluk kol kola
Hayrola, Hayrola

Üç eşek, bir döşek,
At patlar, yaş fişek
Ak urba, al kuşak,
Hayrola, hayrola.

Sen bala ben bela
Hak dile çık yola,
Binmişiz bir sala
Hayrola, hayrola.

Osman Veliöğlu

Nebbaş

Ilık bir sonbahar 'merhaba' dedi,
Yine yol göründü kelimelere..
Gün telaş içinde, zaman inledi,
Anılar saldırdı son dizelere.

Bir akşam üstüydü, yalnızdı sokak,
Kurşunlandı yürek,sızdı muttasıl.
Yırttı yıldızları sesleri: şak, şak!
Tükendi otuz beş senelik fasıl..

İbtizar meylinde bir geceydi o
Sönmeyen sigaram şahittir buna,
Bilemedim gülüm kimdi, neydi o?
Körkütük yapıştı varlığı cana.

Ondan arta kalan bir yangın yeri,
Deryalara bansam kora kâr etmez.
O yıldız gönlüme aktıktan beri,
Varlığın boyutu sığmama yetmez.

Ölüm pusu kurmuş günde, kuşlukta
Ruhumu yalayıp yalayıp kaçır.
Öksüz dolaşıyor sesim boşlukta
Bilmem hangi bağın gülüyle açar.

Osman Veliöğlü

Nefsiyye

Ebed-müddet peşinde bir nefisin elinde,
Gözlerinin akında duruyorum; kızılım,
Altı patlar yerleşmiş iki zaman belinde,
Düşmanıma Azrail, dostlarıma Hızır'ım.

Yeryüzü savrulurken körpe dilin ucunda
Kaf dağına tutunmuş, insanlıktan azilim,
Bir kan pıhtıya durmuş kelebek avucunda,
Anlamam kime rezil, kimin için fazılım.

Umutları doldurup beyaz gül çanağına,
Bir bülbül figanına el çırpmaya hazırım.
Dikeni dokunurken sevdanın yanağına,
Sızan tebessümünde saklı durur huzurum.

Osman Veliöğlü

Nöbet Yoklaması

Yıldızlara basa basa yürürüm,
Geceleri gömüp ayak izime.
Ardım sıra yokluğunu sürürüm
Hatıralar derman olur dizime.

Boşluk dişler yüreğimi morartır.
Dolaşırım bihaberce yönümden
Ömür bana ışığını karartır
Can dökülür parça parça tenimden.

Bulutlara dayayıp ellerimi,
Seyrindeyim gidişinin tozunu.
Damlalara yüklerim 'gel'lerimi
Yıkayacak hasret hasret yüzünü.

Arıyorken Ben`i Yok`un içinde
Debelenir Var`lık haset bábından
Tutundum bir tüye turna göçünde,
Bengisu içerim Hak kitabından.

Osman Velioğlu

Ömür Ninnisi

Farzet yaşamadık biz o yılları;
Uyku arasında rüyaydı farzet....
Kader düğümlemiş bütün yolları,
Ya sabır çek gönül, ya sabır....Sabret.

Sabret deli gönül, sen yine sabret.

Ta baştan belliydi, vuslat mahşerde,
Kandırdın kendini seneler boyu.
Hiç yere sokmuşsun başımı derde,
Kim koparacak ki senden uykuyu?

Uyu kara bahtım, sen rahat uyu.

Aynalar ardından sevmek ha gözüm?
Ne tekmeler yersin kıçına böyle.
Ağarmış saçlarım, yıllanmış yüzüm,
Hayaller saz olmuş, hem çal hem söyle,

Söyle yılan dilim, türkünü söyle!

Şimdi bak yalnızım, tek başımayım,
Şensizliği bile kovdum buradan...
Kime ağlayayım? Kime yanayım?
Gayrı, can süzülür kuru yaradan,

Gençlikte çekilip gitti aradan.

Osman Velioğlu

Ruh Kovalamacası

Sensizliğin boyut boyut hiçliği
Kavramlara beni mahkum etmişti
Düşüncenin senden gelen açlığı...

Gitmişti kadınığ, ömür gitmişti,
Yıllar öncesiydi son çağrım sana,
Sen gel veya gelme, avaz bitmişti.

Bir kara sevda - ki ağdadır cana-
Koskoca hayatı sildi süpürdü.
Bir yürek, bin hasret bıraktı bana.

Günler çalkalandı, saat köpürdü,
Boğuldu senliğim an arasında.
Sadece seviler temizdi, pürdü.

Kurtcuklar beslendi aşk yarasında
Beynimi kemirdi her biri benim.
Al canlar yetişti is karasında.

Sünger gibi emdi geceyi benim,
Ben beni kaybettim binlerce bende.
Evreni kapladı boyum ve benim.

Ruhum peşisıra, hayalin önde,
Yol aldı muttasıl, hiç tutamadım.
Yokluğum bendeydi, varlığım sende.

Bir kerecik olsun, unutamadım!

Osman Velioğlu

Salacak'tan Şiir Saldım

Salacaktan şiir saldım denize,
İstanbulum, sen oku ben dinleyim.
Şu deryayı boşa eyle bu köze,
Buharıyla göğe çıkıp ünleyim.

Ses vereyim belki duyar vefasız
Ömür geçti bak, vuslatsız, sefasız,
Anladım ki benim derdim şifasız,
Bu çağrıyla umudumu sonlayım.

Yüreğimi bir martıya yükleyip,
Arıyorum köşe bucak yoklayıp
Biliyorum, görse vurur oklayıp,
Hal böyleyken, kimi, nasıl anlayım.

Yakamozu sırtlanan bu dalgalar,
O yarin yüzünü niye gölgeler,
Cevabınız ne ola ki bilgiler?
Varıp ona sırlarımı kınlayım

Aşk dediğin ulu orta saçılmaz,
Yazgı neyse o yaşanır, kaçılmaz
Seven insan ne yaparsa küçülmez
Kurban olup yollarını kanlayım.

Kimi dağı deler Şirin yar diye,
Kimi çölde gezer Leylam var diye
Ben susarım, söylemesi ar diye,
Tek o gülsün, tenhalarda inleyim.

Ah İstanbul, sakın onu beladan,
Nura bürün gözündeki eladan,
Mutlu olsun beni böyle kül eden
O salınsın, ben yolundan yanlayım.

Sis dağılmaz bulutları ovmakla,
Sevda gitmez yar, kapıdan kovmakla,
Velioğlu usanmaz ki sevmekle
O an bilsin, ben günümü dünleyim.

31/09/2011

Çençül

Osman Velioğlu

Sallama

Asalet yanarken duru sular da,
Kuyunun dibine taş düşürmüşüm.
Bak nasır bağlamış boynum yularda,
Bir kalın ensede ay pişirmişim.

Birkaç hayta söze dürüp erliği
Kırık gönlüm ezber etti darlığı,
Tenha gözlerine salıp varlığı,
Cennet bahçesinden gül aşırılmışım.

Yıkayıp üç suyla güzelliğini,
Musalla taşına yatırdım seni,
Bitti dedim. Bitti, terk etti beni,
Ben onu beynimde çok şişirmişim.

Suskunmuşum, bilmez, dilim dolanır,
Canım sancılanır, anım bulanır,
Sesim dudağından aman dilenir,
Dudu dillerinden söz kaşırılmışım

Ten dediğin nedir can olmayınca,
Börtü böcek için yem olur anca,
Senin bakışını bulamayınca
Ovada, bayırda yön şaşırılmışım.

Mevsim güze döndü, yaprak sarardı,
Bağın etrafını öşürcü sardı,
Güller tohumladı, zirve ağardı,
Elma yanaklara son öşürmüşüm.

Velioğlu buymuş seninde özün,
Aşkın ateşiyle çözülmüş sözün,
Gözyaşın değdikçe sönüyor közün
Zümrüdü Ankaya kül taşırılmışım.

Osman Velioğlu

Sana Gel Demeyeceğim

Durgun sularına dalarak dilin
İnciler çıkartır, dizerim boy boy...
Silin varlığımı aynalar, silin,
Bir başka boyuta sızarım oy oy...
Şimdi seni bir görsem
Kendimi hatırlarım

Yaşıyorum halâ ölüme karşı,
Giydiğim, yokluğun 'sen' gömleğidir
Gezinir peşimde bir ölüm marşı,
Sisler yıldızların örümceğidir
Şimdi beni bir görsen
Kendini hatırlarsın

Sokak ortasında vurdu gözlerin,
Zaman dondu gülüm, ıssız can dondu..
Boşlukta asılı kaldı sözlerin,
Her gece beynime beynime kondu.
Gidişin varlığındı,
Gelişin bitişindir,

Havaya yazdığım 'gel'leri sildim
Görüpte gelirsin korkusundayım.
Yokluğunda seni, kendimi bildim,
Ben hala ilk bakış uykusundayım..
Gidişin varlığımdı
Gelişin bitişimdir.

....Ve sana 'gel! ' demeyeceğim.....

Osman Veliöğlü

Satılık Gönül

Seni sevdiğimi bir ben bilirim
Bir de dertleştığım çayım, sigaram...
Cehenneme gitsen tutar gelirim
Dağlansın orada umarsız yaram...

Ey yamyam yürekli insafsız kadın
Beni yakmaya mı geldin cihana
Sanki tüm evrene nakşolmuş adın,
Nakışlar mahkummuş sanki de sana

Sen vicdan düşmanı, sevmek belası,
...ve sen çirkinliğin süslü cilası
Beynimde zerresin, gönlümde evren.

Varlığı yokluğa mecbur edişin
İflas ettirdi bak...-böyle gidişin-
Gönlümde tabela: 'satılık devren'

Osman Velioğlu

Sen Anlarsın Bunu

Ben ki yüreğime yığınak yaptım,
Leyladan süzülen özellikleri,
En mecnun halimle hayatı kaptım,
Derdim ateş ateş güzellikleri

Nazlı bir gülüşe gömdüm hayatı,
Uzulca sokuldu gölgeme varlık.
Sevgisiz hangi ruh bulur rahatı,
Maziden atıye sızar karanlık.

Aşkı üç boyutlu yaşayabilmek,
Niçinler faslını bitirebilir.
Nasıllar dokunsun koy,ilmek ilmek,
Umutlar sonunu getirebilir.

Aradım yıllarca ben bu gözleri,
Renginde saklıdır huzurum diye.
Ama,cümlelerden bakar izleri,
Gözümde yansımaz, sorarım: Niye?

Şiirler yağıyor gül kokusunda,
Üstüne bir tutam yürek serpilmiş.
Isıtır gönlümü dokunuşunda,
Leylakmış,sümbülmüş...toplucu gelmiş.

Kırçıçeğim dedim adına senin.
Ümit tazeledim, yaşama dair.
O eşsiz varlığın, hayal gözlerin,
Madem esirgenir; n'etsin bu şair?

Osman Velioğlu

Seni Sevmiyorum

İşte neden;
Sen değilsin
Bendeki 'sen'
Sırf bu yüzden
-Seni sevmiyorum-

Osman Veliolu

Serzeniş

İki mısralık can, sevgiye ölçü,
Umutlara dudak büküş, sınırsız...
Sanma doruksuzum, rüyalar elçi,
Kan-ter içindeyim, uykular arsız...

Tıkanır düşüncem, beynim duralar,
Varlık yüz çevirir, yokluk yaralar,
Gözümde bulanır, allar, karalar,
Kavurur gönlümü alevsiz, narsız...

Bir esmer hasrete serzenişlerim,
Gece kasnağına onu işlerim,
Mülhimi seviler olan düşlerim,
Öteler ötesi kırlarda kırsız...

Sonranın sınırsız ölçütlerinde,
Muallak bir kaos, hatsız, derinde...
Lisansüstü hasret günün birinde
Öldürecek beni, sevensiz, yarsız...

Sevmek değil gözüm, anlaşılmamak
Kahrediyor beni. Yılmak, bulmamak,
Solmak can çiçeğim, civan kalmamak,
O sebeple kalbim böylesi sırsız.

Osman Velioglu

Sevilerde Buluşamama

Ruhumun en ücra köşelerinde
Karanlıklar çöktü, farkında mısın?
Boğulurum sensiz gecelerinde
Anlamam, dün de mi, yarında mısın?

Benliğim kahrolmuş, benliğim yorgun,
Kusursuz varlığın ışık tutmuyor
Zamanı dondurdu bu ani vurgun,
Bakışlar soğudu, düş ısıtmıyor.

Avuntum haykırır yalnızlığımı
Kanıtlar anlamsız terkedilişi.
Sözlere gömerim kırgınlığımı,
Kanatır beynimi yokluğun dışı.

Biz - ki sevilerde buluşamadık-
Ulaşılmaz kıldık birbirimizi.
Duygular savruktu, anlaşılamadık,
Anlaştıramadık sözlerimizi.

Şimdi bir sorgudur, beynimi sarar,
Varlığın ne kadar gerekli bana?
Gözlerim, kendine muhatap arar
Anlatabildim mi kendimi sana.

Osman Veliöğlü

Sevilere Veda

Bir hayat yaşıdım, bir deli hayat,
Yaş kemâle erdi, büyüemedim.
Gülücükler sahte, dostluklar bayat,
Kimseye sırt verip yürüyemedim.

Sevdalar kahpece baltalandıkça,
Ruhumu hapsettım yorgun cesede
Gidenin ardından gönül yandıkça,
Aşkı mahkum ettim iki celsede.

Bütün güzellikler benden uzakta,
Farkına varmadan yaşıyorum ben.
Umutlar uzakta, düşler tuzakta,
Sırtımda yalnızlık taşıyorum ben...

Sevmeye hakkım yok, sevmeye de,
Yıllarca boş yere hayaller kurdum.
Çile, acı, özlem var sermayede,
Bedbahtlık tahtına göktüm oturdum.

Şimdi kavgadayım kendi kendimle,
Oradan oraya savrulacağım.
Bırakın başbaşa beni derdimle,
Sevimin yağında kavrulacağım....

Osman Veliöğlü

Siren

Nemlenip siyah siyah buğusuyla gecenin,
Nankörce çiçeklenir gözümde bakışların.
Tepinirken boşlukta yirmi üç yıllık cenin
Sana tutundu diye nevre döner kışların.

Sözcükler içirirken mısranın ağrısına
Gülücük düğümlemiş dudakları titrettim.
Sesimi dokundurup köpükden sağrısına,
Marmaranın sırtında varlığına seyirttim.

Oğlak burcu gecesi, dışarım yangın yeri,
Parlamayan yıldızın neye yarar gölgesi,
Uğultun çarpar bana kaybolduğundan beri,
Bir bıçağın içinde yaşar sevda bilgisi.

Beş içinde beş varken derimi söküyorsun,
Avuçlarına alıp güneşle muhabbet et.
Sıcak bakışlarını üstüme döküyorsun,
Bak ruhum çırılçıplak, sıyrıldı kemikten et,

Gözüm yonttu geceyi ve ortaya sen çıktın,
Dokunuyor varlığım senin toprak yüzüne.
Kapadım gözlerimi, süzüldün dile aktın,
Samanyolu uçtu peşinsıra izine.

Ve göz kapaklarından ötesi mosmor olmuş,
İse bulanmış gece gönlümün çirasından,
Göğsünde öpücükle bir gül tomura durmuş
Sökün eden baharın dişleri arasından.

Gürültüler çıkarır akşamı yerken orman,
Şimdi git ayna iste, yüzüne bak da yüz gör,
Kırmızılar üşüdü, ateşte bitti derman,
Gecenin siyahını benle kirpiğine sür.

Osman Veliöğlü

Soğurtu

Her sabah cebimden alıp güneşi,
Şehrin üzerine savuruyorum.
Anlamam, kim verdi bana bu işi,
Kendimi kendimle kavuruyorum.

Altında tüneyip yaşlı çınarın,
Mahmur bakışlara nanik yaparım.
Sarın bedenimi rüzgarlar, sarın,
Elbet birgün, ben de burdan koparım...

O'nu arıyorum, buram be buram,
İşve kaldırımlar şehvet satıyor.
Kan değil, geceyi akıtır yaram,
Ay mızrak saldııkça tene batıyor...

Her gece bir celse kurup gurbette
Yargıladım onu, suçluydu bence...
Sinsi tabiatlı yalın hasrette
Eridi vuslatım, bak, ince ince...

Çatla kahrolası ayrılık vakti,
Visale gün saydım. savuşacağım...
Göresi, içime bin umut ekti,
Ha bugün, ha yarın... Kavuşacağım....

Osman Veliöğlü

Son Uğurlama

Bu senin kaçınıcı gidişin böyle,
Yılları dolayıp bahar-ı ömre.
Tekrarı mı olur geçmişin? Söyle
Otuz üçüncü kez düşerken cemre.

Ne yağmur başlıklı mevsimler geçti,
Senin al yazmana nispet ederek.
Gençlik susadıkça hayatı içti,
Bomboş saatleri sensiz güderek.

Ya Sabır'lar çektim her anışımda,
Kıvrılıp sokarken beynimi gece.
Bir sinsi ateşti, kor...Yanışımda
Dumanım olmuştu o iki hece.

Düşler vardı sunam, özgür ruhumun,
Seninle beraber şehvet duyduğu.
Düşünlerim vardı, bin uçurumun
Olmayan sonundan korku soyduğu.

Yıkılmışlığımın son dayanağı,
Bir ürkek bakıştı.Şimdi yok oldu.
Fikr-i umanımın sendin sunağı,
Artık o sunağa ölüm sokuldu.

Güle güle yavrum, ardına bakma,
Görebileceğın iki katre yaş.
Hayatını yaşa, canını sıkma,
Düşünmeye değmez bu beyni ayyaş.

Tarih yazmamıştır; iki zıt hissin
Böylesine korkunç kesişimini.
Bir nokta koyalım, burada bitsin
Bozalım tek ayak üstü yemini.

Yani can çiçeğim, zaptedemediğın,
Büyük nefretini yüreğine as.
Benim yaşadığım, senin güldüğün
Umarsız aşkıma yorgan olsun yas.

Osman Velioğlu

Şiirimin Katıĝısın

Bir İstanbul şarkısından koparıp
Sarmaladım seni dizelerime.
Harmanlanmış türkülerden aparıp
Katık yaptım seni şiirlerime.

Kanlı bir pusuydu elâ gözlerin,
El değmemiş gül gibiydi nazların,
Cümleleri yağmaladı sözlerin
Katık yaptım seni şiirlerime.

Kafiyeler susuzdular, actılar,
Ay yüzünden kana kana içtiler,
Bakışların, gerildiğim haçtılar,
Katık yaptım seni şiirlerime.

Yıldızları gök yüzünden yağdırdım,
Ellerini onlar ile oğurdum.
Her dizeye bir hücreni sığdırdım,
Katık yaptım seni şiirlerime.

Ağırdı seviler, taşıyamazdın,
Bensiz, böyle büyük yaşayamazdın,
Sevgimle örtmüştüm, üşüyemezdin,
Katık yaptım seni şiirlerime.

Alev dudakların, ateş nefesin,
Yılları eritti, kavurdu sesin,
İnsandan ötesin, bilmem ki nesin?
Katık yaptım seni şiirlerime.

Osman Veliöĝlü

Şiirimsi

.....-Yazgıç-.....
Ben bu dünyadan uzak,
Siz bana, yıldızlardan daha uzak...
Yalnızlıktan milyon tuzak....
Erişememişliğin soyut boyutlarında
Erişebilme kavgama ereksiniz.....

....siz.....siz.....;
Belik belik saçlarında
Anadolu'nun çimenlerini yaşatan güzel;
Ege'nin buharından çalıntı yaşınızla
...ve Edremit'in fahiş ikliminden
alıntı havanızla
burcu burcu vatan kokuyorsunuz....
Nazlı dudaklarınızdan, Kaz Dağı'nın
sarkım sarkım gülüşleri sarkıyor....
....ve gök buluttan şakaklarınızda
Körfezin yakamoza saklı....

....ve siz.....ve yine siz....;
Zeytinlikleri gözlerinde özetleyen
kumru duruşlu, keklik sekişli,
ceylan bakışlı siz;
Sevdayı hayatla irdeleyecek kadar hassas;
Bir o kadar yaşam dolu siz;
Benim varlığımı, şiirlerde bulup
öykülerde yorumlayabilebiliyor musunuz?

Ama ben;
sevgi sözcüğünü aşklandırarak kadar hasis
Sevdayı karalandıracak kadar,
duygu mahkumu ben;
Sevebilmişlik dehlizinde
Sizi unutamama kaygısı içinde
Vuslat fukarası yüreğimle
Kör-topal yola çıkabilebildim,
Anlayabilebiliyor musunuz?

....ve yine benden öte ben;
Sizi seviyorum demeyeceğim...
tutkumu seviyle sınırlandırmak
duyularıma ihanettir.....

Çünkü,
siz ve ben;
Sezişlerimizdeki çakışıklık,
Sevişlerimizdeki yakışıklık,
Ve duyularımızdaki kıvılcımlarla
aynı sevgi frekanslarına tutulduk....
Algılayabilebiliyor musunuz?

Osman Veliöğlü

Taklambaç

Tutturmuşum, 'Güvercinim süt beyaz'
Bu türkünün sözü böyle değilmiş
Haziranda, bir zemheri, bir ayaz,
Beyaz gülün dalı yere eğilmiş.

Ne haddine sevda senin bu yaşta,
Bulanık seherler hayalde, düşte,
Sevmek bedel ister, ödedin işte,
Dilin paramparça, gönlün dağılmış.

Sensizliği önce kendinde sına
İlişme bendeki kusursuz sana
Bundan sonra gücün yetmez de buna,
Bil ki senin sevdan balsız oğulmuş.

Bir derin sükûta yaslayıp başı,
Saman alevinde geçirdik kışı,
Avuca gelmezmiş bu gönül kuşu
Gözümün önünde yere yığılmış.

Taşımak kolay mı böylesi gizi
Yüreğim attıkça sancıyor izi
Yıprattık hoyratça birbirimizi,
Beynimden sen hariç her şey sağılmış.

Zaman tükeniyor, mekân arafta,
Ebcet heceletir bir kuru softa,
İster bin yıl bekle, ister bir hafta
Umut bağladığın pınar soğulmuş.

Osman Veliöğlü

Tedirgin

Ne sen eski ben,
Ne ben eski sen
Gözlerim tuz eker bakışlara,
Kusma güneş huzmelerini,
Duldalar saklayamıyor beni
Kahırlara gam sunağı bu yürek
Ve cılız bir varlık debelenmesi,
Çalkantıların dalgalarına yaslanmış,
Bir güvercin tedirginliği
Ölümse ölüm,
Ama
Ya seni düşünemezsem,
İçemezsem türkülerden varlığını,
Çözülürse sarmalandığın dizeler,
Dayanamam,
Ölüme de yaşamada

Osman Velioğlu

Unut Gitsin

Sana, beni sorarlarsa nazende,
Bir zamanlar tanıyordum de gitsin.
Hatıralar canlanırsa gözünde,
Sevenimdi, yanıyorum de gitsin....

Kader bizim yolumuzu ayırdı,
Seni sevda, beni çile doyardı.
Sorarlarsa bu yığıdi kim vurdu?
Felek vurdu sanıyorum, de gitsin.

Kavuşmaya ümidimiz kesildi,
Boynumuza dert yaftası asıldı,
İlişkimiz, bir kaç yıllık fasıldı,
Yine başa dönüyorum, de gitsin...

Velioğlu diye bilirdim onu,
Deli gibi seviyormuş o beni,
Benim doğum, onun da ölüm günü,
Ara sıra anıyorum de gitsin...

Osman Velioğlu

Üçleme 1:Kaçaklar

Keşiş Dağları'nda yağmur atıyor,
Postalımız çamuruna batıyor,
Duldada Cemo can yorgun yatıyor,

Gücümüz tükendi vay daye daye,
Sevdalanmak suç mu? Bu takip niye?

Bağdaş kurup bir kuytuya oturduk,
Anıları göz önüne getirdik,
Alişan'ı işkencede yitirdik,

Sinemiz sızlıyor vay daye daye,
Yiğidi namertçe bitirmek niye?

Vur fermanı çıkmış Ağa babadan,
Uşakları kovdu bizi obadan,
Duman olmuş duman Keşiş, kabadan

Geceye mahkumuz vay daye daye,
Gündüzleri haram eylemek niye?

Muhannitler çıktı, ihbar ettiler
Kimden çekinipte bizi sattılar,
Acımıza bir de onu kattılar,

Mavzerim ıslanmış vay daye daye
Gardaşı gardaşa harcatmak niye?

Keşiş Dağları'nı aştık ağırardan,
Bir baygın "ahhh!" "çıkta yanık bağırardan,
Sevdasına tutkun ölmez kahırdan,

Kaçmaktan usandık vay daye daye
Seveni sevenden ayırmak niye?

6.5.1993
E.F. 4
Edirne

Osman Velioğlu

Üçleme 2:Vuruldular

Beş Gün oldu yollardayız,yorgunuz,
İhanetler gördük dosttan,kırgınız,
Herbirimiz kederliyiz, durgunuz.

Vurma çavuş vurma, kurban olayım,
Son uykuya yar dizinde dalayım.

Bu dağlarda üç baş yiğit gezerdi,
Namlulardan yağlı kurşun sızardı,
Karasu'nun köpükleri kızardı,

Vurma çavuş vurma, kurban olayım,
Son uykuya yar dizinde dalayım.

Sansa Geçiti'nde sardılar bizi,
Koşturdu koşturdu yordular bizi,
Çapraz ateş edip vurdular bizi,

Vurma çavuş vurma, kurban olayım,
Son uykuya yar dizinde dalayım.

Geçit vermez Munzur Dağı geçelim,
Girlevik'ten bir yudum su içelim,
Parçalanmış dizle nasıl kaçalım?

Vurma çavuş vurma, kurban olayım,
Son uykuya yar dizinde dalayım.

Suçumuz yok,cümle alem biliyor,
Gözlerime kanlı toprak doluyor,
Düşmanlarım eğleniyor, gülüyor,

Vurma çavuş vurma, kurban olayım,
Son uykuya yar dizinde dalayım.

Osman Veliöğlü

Üçleme 3:...Ve Ağıt

Bir haber erişti vurulmuş Ziya'm
Kabusa dönüştü o tatlı rüyam,
Ziyasız geceler nasıl uyuyam

Vay ben ölem Ziya'm, toprak başıma,
Anılar karışır kanlı yaşıma,

Kayanın dibine bir dağ yığılmış,
Zaman duralamış, toprak boğulmuş,
Her sevenin sonu böyle değilmiş,

Vay ben ölem Ziya'm, toprak başıma,
Anılar karışır kanlı yaşıma.

Ahlatın dalında bir kuş ötüyor,
Kurumuş çalılar yüzen batıyor,
Cemil de yaralı baygın yatıyor,

Vay ben ölem Ziya'm toprak başıma,
Anılar karışır, kanlı yaşıma,

Bir yiğit devrilmiş, yürekler yansın
Bu yorgun yüregim nasıl dayansın
Seni saklamayan dağlar utansın,

Vay ben ölem Ziya'm toprak başıma,
Seneler karışır kanlı yaşıma...

Budur ki dileğim sevdiğim senden,
Ceylan gözlerini saklama benden,
Onlar uğurlasın canı bu tenden,

Diyen diller susmuş, toprak başıma,
Bakışın sızıyor kanlı yaşıma.

Gün günü kovalar, gün akşam olur,
Gayriye lüzum yok yar beni bilir.
Ziya'mdan geriye sevdası kalır,

Vay ben ölem Ziya'm toprak başıma,
Anılar karışır kanlı yaşıma.

Osman Velioğlu

Var Bir Yanlılık

Arkadaşım, çakmak çakmak gözlerin
Dokuz ışık saçmıyorsa, yanlı var!
Yeri göğü inletmeli sözlerin,
Serçe bile kaçmıyorsa, yanlı var!

Geçmişine gurur ile bakarmış,
Bu memleket senle düze çıkarmış,
Her su kendi yatağında akarmış,
Kimse gelip içmiyorsa, yanlı var!

Vatan- millet, iyi, güzel, hoş, ama
Hangi nutuk merhem olmuş yarama
Alkış tutan çok olsa da narama,
Gönül akla göçmüyorsa, yanlı var!

Üç kuruşa değdiğinde elleri,
İki büklüm etek öptü dilleri,
Nerde olsa ülkü bağı gülleri
İslam için açmıyorsa, yanlı var!

Çakal gidip bir tilkiyi bezlerken,
Kurt sürüsü ağzı açık izlerken.
Rahmetlinin kemikleri sızlarken,
Gayri dua uçmuyorsa, yanlı var!

Bu halk sana fırsat verdi, teptin sen,
Eksik etek ne dediyse yaptın sen,
Aç gözünü, kardeşinden koptun sen
Sana bir rol biçmiyorsa yanlı var!

Kuru ruhtan medet umman boşuna
Millet tınmaz bıyığına, kaşına,
Kaç lokmayla katkı yaptın aşına,
Hala seni seçmiyorsa, yanlı var!

Velioğlu, arif olan ozanı
Susturamaz derebeyi düzeni,
Güzel yurdun oğlu, kızı, kızanı
Bu köprüden geçmiyorsa, yanlı var! ,

Osman Velioğlu

Veda Şiiri

----üçüncü şahsa kına niyetine----

Bir şeyim kalmadı yitireceğim,
Nem varsa kaybettim.Sözde yaşarım(!)
Üç-beş yılım kalmış bitireceğim
Alev idim söndüm, közde yaşarım.

Sunam, düşlerinden gül deremedim
Seni andırmayan kul göremedim
Buyur ettim ama, yol veremedim
Karanlık kapatmış izde yaşarım

Kendimce yaşattım kendimde seni
Sevincimde seni, derdimde seni
Çok gören feleğe verdim de seni;
'Siz'ler ağır geldi, 'biz'de yaşarım

Gün olur ayağın basacak yere
Soracaksın: kimim, burası nere?
Tepeden tırnağa gittin bir kere
Koyaklar tükendi, düzde yaşarım.

Çömelip aynaya seyret zamanı
Kemirmişte yıllar bozmuş havanı
Bir derin acıdır geri kalanı
Bakıp uyuduğum gözde yaşarım

Ölüm ne yalındır, ne iki yüzlü
Velioğlu, onda sonsuzluk gizli
Sevgiyi anlatan nur beyaz özlü
Al yanak, bal dudak yüzde yaşarım.

Osman Velioğlu

Yaban Gaydası

Ela gözler sanki yabancı olmuş,
Bakışların çok iğreti duruyor,
Soğuk taş dibine yılan sokulmuş,
Zehirlendim,ağzım,dilim kuruyor.

Ayak sesin çelme takar geceme
Cümlelerin urgan olur heceme
Hayat yendi beni; gider gücüme,
Toprak,kavuşmaya zaman soruyor.

Yıldız yaktı avazlarım göklerde,
Silik varlık debelendi yoklarda,
Karalarım leke olur aklarda,
Gönül hala boşa beni yoruyor.

Bu vakit,o vakit değil ki dostum
Bozkırda gürledim,bozkırda estim
Sevda abasını duvara astım,
Gayri,beden geçmişini arıyor.

Bela dedim, Velioğlu, yaz hele
Bakar bakar iç çekerim, güzele
Not düşerim,türkülere, gazele
Her bir telde,ayrı gayda vuruyor.

Osman Velioğlu

Yar ve Var

Yürü gözyaşlarım, toprakla buluş
Sana, ondan sadık yar bulamazsın,
Titre bakışlarım, boşlukla konuş
Göreceğin başka 'var' bulamazsın.

Osman Veliöğlu

Yaz Yazabilirsen

.....(firari aşkı yaşadım
.....firari eşkiyalar gibi seninle
.....sindim kaya dibine
.....soğukta ayazda
.....sevdan ısıttı beni...)
..... N.Y.....

Yaz yazabilirsen kalemim;
Unutulmuşluğun ağırlığını...
...ve kimsesizliğin acısını...
ve yalnızlığın...ve bitkinliğin...
İtilip kakılırken ömrün sahillerinde.
Varoşlarda varolma savaşı verirken,
Tutulmuşken köşe başları zamanın,
ve her köşe başında bekleyeni varken
benden başka herkesin,
bir özleyeni varken....
Binlerce günü çökmüş omuzlarda taşırken,
Yaz yazabilirsen.....

Yaz yazabilirsen;
ölüm kol gezerken kıyılarımda,
Ve dağlara çarparken yüreğim...
İçim göçerken akşamüstleri,
Geceler hayallerimi prangalarken,
Hadi yaz yazabilirsen....

Yaz yazabilirsen;
Sevgilerin tiksintiye dönüşümünü,
Çizgilerin bedenimi bölüşümünü,
yollarıma tünemiş
baykuşlar gülerken,
..ve saatler,
Sehpasını baş aşağı kurarken,
yaz yazabilirsen....

Yaz yazabilirsen kalemim;
Sevdaların bitimini,
Umutların yitimini,
Gideni, gelmeyenini...
..ve sırt çevireni kurduğum dünyama
Resimlere bakıp ağlarken,
ve yılları birbirine bağlarken,
ve gece ölüm kusarken...
...hadi yaz yazabilirsen.....

20.3.1997
Çatak / Van

Osman Veliöğlu

Yeniden Doęuő

Ben; bir aşk-ı memnu, bir yasak vuslat,
Bir nişyan-ı mutlak noktasındayım...
Sen ağla yüreğim, maziyi ıslat.
Seyyare-i efkâr ukdesindeyim....

Ruhumun en asi, yoz tarafından
Beynimin içinde arzı sallarım.
İndirip ömrümü altın rafından
Günleri, ayları çöpe yollarım...

Sevdamı sevginle yargılayarak,
Gönlümü müebbed mahkumu kıldım.
Unutturdum, içim kan ağlayarak;
Farzet ki dünyaya ben yeni geldim....

Osman Veliöğlü

Yıl Döndü Hüzün Kaldı

Bir dağ yatağa yattı
Boğazda güneş battı
Altmışyedi tur attı
Yıl döndü, hüzün kaldı.

Varlığıyla ohlandı
Ve bir millet şahlandı
Sönmesiyle vahlandı,
Türk bakan, gözün kaldı

Düşman oldum ağrına
Ben çekeydim uğruna
Bu vatanın bağrına
Kazdığın izin kaldı.

Her emeğe katılan
Bedavaya satılan
Uzandıkça tutulan
Boşlukta sözün kaldı

Memleketi kaplamış,
Mimiğinde toplamış
Kör gözlere saplamış,
Medeni yüzün kaldı.

Ata'ydın bir nesile
Der kasıla kasıla,
Döndü herşey asıla
Senette yazın kaldı.

Osman Velioğlu

Yürekteki Kızıl Gül

Ay gülüm, ay gülüm, nerelerdesin?
Silinmiş hayalin, duyulmaz sesin
Kanatır durursun, yüreğimdesin

Tenhadan saldığım kelam geldi mi
Rüzgara yazdığım selam geldi mi

Ay gülüm, ay gülüm, yollar yarılmış,
Yarılan yollara yıllar serilmiş,
Bakışlar durulmuş, gönül yorulmuş,

Vuslat perdelenmiş, aralanır mı
Gözlerin gözümde sıralanır mı

Ay gülüm, ay gülüm, sensiz olmuyor,
Dilim açılmıyor, yüzüm gülmüyor,
İçimden eğlenmek, gülmek gelmiyor,

Yaşamın renkleri seçilmez oldu,
Yalnızlığa kefen biçilmez oldu.

Ay gülüm ay gülüm, yoklukta varsın
Varlığın içinde bir ayrı sırsın
İsterdim ki senle bir ömür sürsün

Öyle bir hasret ki kavurur beni
Buradan oraya savurur beni

Ay gülüm, ay gülüm bahar mı dersin?
Yoksa bir yalancı seher mi dersin?
Bu arzu gönlüme sığar mı dersin?

Bir tatlı esriktir, bırakta sürsün,
Bırakta gönüller tahtını bulsun.

Osman Velioğlu